

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ὕπ' Ἀρ. 1321 τῆς 18ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1976

ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Ὁ περὶ τῆς Συμβάσεως τῆς Βιέννης ἐπὶ τοῦ Δικαίου τῶν Συνθηκῶν (Κυρωτικός) Νόμος τοῦ 1976 ἐκδίδεται διὰ δημοσιεύσεως εἰς τὴν ἐπίσημον ἐφημερίδα τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας συμφώνως τῷ Ἀρθρῷ 52 τοῦ Συντάγματος.

Ἀριθμὸς 62 τοῦ 1976

ΝΟΜΟΣ ΚΥΡΩΝ ΤΗΝ ΣΥΜΒΑΣΙΝ ΤΗΣ ΒΙΕΝΝΗΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΤΩΝ ΣΥΝΘΗΚΩΝ

Ἡ Βουλὴ τῶν Ἀντιπροσώπων ψηφίζει ὡς ἀκολούθως :

1. Ὁ παρὼν Νόμος θὰ ἀναφέρηται ὡς ὁ περὶ τῆς Συμβάσεως τῆς Βιέννης ἐπὶ τοῦ Δικαίου τῶν Συνθηκῶν (Κυρωτικός) Νόμος τοῦ 1976. Συνοπτικὸς
Τίτλος.

2. Ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ, ἐκτὸς ἐὰν ἐκ τοῦ κειμένου προκύπτῃ διάφορος ἔννοια : Ἑρμηνεία.

«Σύμβασις» σημαίνει τὴν Σύμβασιν τῆς Βιέννης ἐπὶ τοῦ Δικαίου τῶν Συνθηκῶν, τὴν γενομένην ἐν Βιέννῃ τὴν 23ην Μαΐου, 1969, τῆς ὁποίας τὸ κείμενον ἐν τῷ Ἀγγλικῷ πρωτοτύπῳ ἐκτίθεται εἰς τὸ Μέρος I καὶ ἐν μεταφράσει εἰς τὴν Ἑλληνικὴν εἰς τὸ Μέρος II τοῦ Πίνακος : Πίναξ

Νοεῖται ὅτι, ἐν περιπτώσει ἀντιθέσεως μεταξὺ τῶν δύο κειμένων, ὑπερισχύει τὸ εἰς τὸ Μέρος I τοῦ Πίνακος ἐκτιθέμενον κείμενον.

3. Ἡ Σύμβασις, εἰς ἣν ἡ προσχώρησις τῆς Κύπρου ἐνεκρίθη διὰ τῆς ὑπ' ἀρ. 14.956 καὶ ἡμερομηνίαν 27.5.76, Ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, διὰ τοῦ παρόντος Νόμου κυροῦται. Κύρωσις
Συμβάσεως.

Π Ι Ν Α Ξ
 ("Αρθρον 2)
 ΜΕΡΟΣ Ι

VIENNA CONVENTION ON THE LAW OF TREATIES

The States Parties to the present Convention

Considering the fundamental role of treaties in the history of international relations,

Recognizing the ever-increasing importance of treaties as a source of international law and as a means of developing peaceful co-operation among nations, whatever their constitutional and social systems,

Noting that the principles of free consent and of good faith and the *pacta sunt servanda* rule are universally recognized,

Affirming that disputes concerning treaties, like other international disputes, should be settled by peaceful means and in conformity with the principles of justice and international law.

Recalling the determination of the peoples of the United Nations to establish conditions under which justice and respect for the obligations arising from treaties can be maintained,

Having in mind the principles of international law embodied in the Charter of the United Nations, such as the principles of the equal rights and self-determination of peoples, of the sovereign equality and independence of all States, of non-interference in the domestic affairs of States, of the prohibition of the threat or use of force and of universal respect for, and observance of, human rights and fundamental freedoms for all,

Believing that the codification and progressive development of the law of treaties achieved in the present Convention will promote the purposes of the United Nations set forth in the Charter, namely, the maintenance of international peace and security, the development of friendly relations and the achievement of co-operation among nations,

Affirming that the rules of customary international law will continue to govern questions not regulated by the provisions of the present Convention,

Have agreed as follows:

PART I
 INTRODUCTION

Article 1

Scope of the present Convention

The present Convention applies to treaties between States.

Article 2

Use of terms

1. For the purposes of the present Convention:

- (a) "treaty" means an international agreement concluded between States in written form and governed by international law, whether embodied in a single instrument or in two or more related instruments and whatever its particular designation;
- (b) "ratification", "acceptance", "approval" and "accession" mean in each case the international act so named whereby a State establishes on the international plane its consent to be bound by a treaty;

- "full powers" means a document emanating from the competent authority of a State designating a person or persons to represent the State for negotiating, adopting or authenticating the text of a treaty, for expressing the consent of the State to be bound by a treaty, or for accomplishing any other act with respect to a treaty;
- (d) "reservation" means a unilateral statement, however phrased or named, made by a State, when signing, ratifying, accepting, approving or acceding to a treaty, whereby it purports to exclude or to modify the legal effect of certain provisions of the treaty in their application to that State;
 - (e) "negotiating State" means a State which took part in the drawing up and adoption of the text of the treaty;
 - (f) "contracting State" means a State which has consented to be bound by the treaty, whether or not the treaty has entered into force;
 - (g) "party" means a State which has consented to be bound by the treaty and for which the treaty is in force;
 - (h) "third State" means a State not a party to the treaty;
 - (i) "international organization" means an intergovernmental organization.

2. The provisions of paragraph 1 regarding the use of terms in the present Convention are without prejudice to the use of those terms or to the meanings which may be given to them in the internal law of any State.

Article 3

International agreements not within the scope of the present Convention

The fact that the present Convention does not apply to international agreements concluded between States and other subjects of international law or between such other subjects of international law, or to international agreements not in written form, shall not affect:

- (a) the legal force of such agreements;
- (b) the application to them of any of the rules set forth in the present Convention to which they would be subject under international law independently of the Convention;
- (c) the application of the Convention to the relations of States as between themselves under international agreements to which other subjects of international law are also parties.

Article 4

Non-retroactivity of the present Convention

Without prejudice to the application of any rules set forth in the present Convention to which treaties would be subject under international law independently of the Convention, the Convention applies only to treaties which are concluded by States after the entry into force of the present Convention with regard to such States.

Article 5

Treaties constituting international organizations and treaties adopted within an international organization

The present Convention applies to any treaty which is the constituent instrument of an international organization and to any treaty adopted within an international organization without prejudice to any relevant rules of the organization.

PART II
CONCLUSION AND ENTRY INTO FORCE OF TREATIES
SECTION 1: CONCLUSION OF TREATIES

Article 6

Capacity of States to conclude treaties

Every State possesses capacity to conclude treaties

Article 7

Full powers

1. A person is considered as representing a State for the purpose of adopting or authenticating the text of a treaty or for the purpose of expressing the consent of the State to be bound by a treaty if:

- (a) he produces appropriate full powers; or
- (b) it appears from the practice of the States concerned or from other circumstances that their intention was to consider that person as representing the State for such purposes and to dispense with full powers.

2. In virtue of their functions and without having to produce full powers, the following are considered as representing their State:

- (a) Heads of State, Heads of Government and Ministers for Foreign Affairs, for the purpose of performing all acts relating to the conclusion of a treaty;
- (b) heads of diplomatic missions, for the purpose of adopting the text of a treaty between the accrediting State and the State to which they are accredited;
- (c) representatives accredited by States to an international conference or to an international organization or one of its organs, for the purpose of adopting the text of a treaty in that conference, organization or organ.

Article 8

Subsequent confirmation of an act performed
without authorization

An act relating to the conclusion of a treaty performed by a person who cannot be considered under article 7 as authorized to represent a State for that purpose is without legal effect unless afterwards confirmed by that State.

Article 9

Adoption of the text

1. The adoption of the text of a treaty takes place by the consent of all the States participating in its drawing up except as provided in paragraph 2.

2. The adoption of the text of a treaty at an international conference takes place by the vote of two thirds of the States present and voting, unless by the same majority they shall decide to apply a different rule.

Article 10

Authentication of the text

The text of a treaty is established as authentic and definitive:

- (a) by such procedure as may be provided for in the text or agreed upon by the States participating in its drawing up; or
- (b) failing such procedure, by the signature, signature *ad referendum* or initialling by the representatives of those States of the text of the treaty or of the Final Act of a conference incorporating the text.

Article 11

Means of expressing consent to be bound by a treaty

The consent of a State to be bound by a treaty may be expressed by signature, exchange of instruments constituting a treaty, ratification, acceptance, approval or accession, or by any other means if so agreed.

Article 12

Consent to be bound by a treaty expressed by signature

1. The consent of a State to be bound by a treaty is expressed by the signature of its representative when :

- (a) the treaty provides that signature shall have that effect ;
- (b) it is otherwise established that the negotiating States were agreed that signature should have that effect ; or
- (c) the intention of the State to give that effect to the signature appears from the full powers of its representative or was expressed during the negotiation.

2. For the purposes of paragraph 1 :

- (a) the initialling of a text constitutes a signature of the treaty when it is established that the negotiating States so agreed ;
- (b) the signature *ad referendum* of a treaty by a representative if confirmed by his State, constitutes a full signature of the treaty.

Article 13

Consent to be bound by a treaty expressed by an exchange of instruments constituting a treaty

The consent of States to be bound by a treaty constituted by instruments exchanged between them is expressed by that exchange when :

- (a) the instruments provide that their exchange shall have that effect ; or
- (b) it is otherwise established that those States were agreed that the exchange of instruments should have that effect.

Article 14

Consent to be bound by a treaty expressed by ratification, acceptance or approval

1. The consent of a State to be bound by a treaty is expressed by ratification when :

- (a) the treaty provides for such consent to be expressed by means of ratification ;
- (b) it is otherwise established that the negotiating States were agreed that ratification should be required ;
- (c) the representative of the State has signed the treaty subject to ratification ; or
- (d) the intention of the State to sign the treaty subject to ratification appears from the full powers of its representative or was expressed during the negotiation.

2. The consent of a State to be bound by a treaty is expressed by acceptance or approval under conditions similar to those which apply to ratification.

Article 15

Consent to be bound by a treaty expressed by accession

The consent of a State to be bound by a treaty is expressed by accession when :

- (a) the treaty provides that such consent may be expressed by that State by means of accession ;
- (b) it is otherwise established that the negotiating States were agreed that such consent may be expressed by that State by means of accession ; or
- (c) all the parties have subsequently agreed that such consent may be expressed by that State by means of accession.

Article 16

Exchange or deposit of instruments of ratification, acceptance, approval or accession

Unless the treaty otherwise provides, instruments of ratification, acceptance, approval or accession establish the consent of a State to be bound by a treaty upon :

- (a) their exchange between the contracting States ;
- (b) their deposit with the depositary ; or
- (c) their notification to the contracting States or to the depositary, if so agreed.

Article 17

Consent to be bound by part of a treaty and choice of differing provisions

1. Without prejudice to articles 19 to 23, the consent of a State to be bound by part of a treaty is effective only if the treaty so permits or the other contracting States so agree.

2. The consent of a State to be bound by a treaty which permits a choice between differing provisions is effective only if it is made clear to which of the provisions the consent relates.

Article 18

Obligation not to defeat the object and purpose of a treaty prior to its entry into force

A State is obliged to refrain from acts which would defeat the object and purpose of a treaty when :

- (a) it has signed the treaty or has exchanged instruments constituting the treaty subject to ratification, acceptance or approval, until it shall have made its intention clear not to become a party to the treaty ; or
- (b) it has expressed its consent to be bound by the treaty, pending the entry into force of the treaty and provided that such entry into force is not unduly delayed.

SECTION 2 : RESERVATIONS

Article 19

Formulation of reservations

A State may, when signing, ratifying, accepting, approving or acceding to a treaty, formulate a reservation unless :

- (a) the reservation is prohibited by the treaty ;
- (b) the treaty provides that only specified reservations, which do not include the reservation in question, may be made ; or
- (c) in cases not falling under sub-paragraphs (a) and (b), the reservation is incompatible with the object and purpose of the treaty.

Article 20

Acceptance of and objection to reservations

1. A reservation expressly authorized by a treaty does not require any subsequent acceptance by the other contracting States unless the treaty so provides.

2. When it appears from the limited number of the negotiating States and the object and purpose of a treaty that the application of the treaty in its entirety between all the parties is an essential condition of the consent of each one to be bound by the treaty, a reservation requires acceptance by all the parties.

3. When a treaty is a constituent instrument of an international organization and unless it otherwise provides, a reservation requires the acceptance of the competent organ of that organization.

4. In cases not falling under the preceding paragraphs and unless the treaty otherwise provides :

- (a) acceptance by another contracting State of a reservation constitutes the reserving State a party to the treaty in relation to that other State if or when the treaty is in force for those States ;
- (b) an objection by another contracting State to a reservation does not preclude the entry into force of the treaty as between the objecting and reserving States unless a contrary intention is definitely expressed by the objecting State ;
- (c) an act expressing a State's consent to be bound by the treaty and containing a reservation is effective as soon as at least one other contracting State has accepted the reservation.

5. For the purposes of paragraphs 2 and 4 and unless the treaty otherwise provides, a reservation is considered to have been accepted by a State if it shall have raised no objection to the reservation by the end of a period of twelve months after it was notified of the reservation or by the date on which it expressed its consent to be bound by the treaty, whichever is later.

Article 21

Legal effects of reservations and of objections to reservations

1. A reservation established with regard to another party in accordance with articles 19, 20 and 23 :

- (a) modifies for the reserving State in its relations with that other party the provisions of the treaty to which the reservation relates to the extent of the reservation ; and
- (b) modifies those provisions to the same extent for that other party in its relations with the reserving State.

2. The reservation does not modify the provisions of the treaty for the other parties to the treaty *inter se*.

3. When a State objecting to a reservation has not opposed the entry into force of the treaty between itself and the reserving State, the provisions to which the reservation relates do not apply as between the two States to the extent of the reservation.

Article 22

Withdrawal of reservations and of objections to reservations

1. Unless the treaty otherwise provides, a reservation may be withdrawn at any time and the consent of a State which has accepted the reservation is not required for its withdrawal.

2. Unless the treaty otherwise provides, an objection to a reservation may be withdrawn at any time.
3. Unless the treaty otherwise provides, or it is otherwise agreed.
 - (a) the withdrawal of a reservation becomes operative in relation to another contracting State only when notice of it has been received by that State ;
 - (b) the withdrawal of an objection to a reservation becomes operative only when notice of it has been received by the State which formulated the reservation.

Article 23

Procedure regarding reservations

1. A reservation, an express acceptance of a reservation and an objection to a reservation must be formulated in writing and communicated to the contracting States and other States entitled to become parties to the treaty.
2. If formulated when signing the treaty subject to ratification, acceptance or approval, a reservation must be formally confirmed by the reserving State when expressing its consent to be bound by the treaty. In such a case the reservation shall be considered as having been made on the date of its confirmation.
3. An express acceptance of, or an objection to, a reservation made previously to confirmation of the reservation does not itself require confirmation.
4. The withdrawal of a reservation or of an objection to a reservation must be formulated in writing.

SECTION 3: ENTRY INTO FORCE AND PROVISIONAL APPLICATION OF TREATIES

Article 24

Entry into force

1. A treaty enters into force in such manner and upon such date as it may provide or as the negotiating States may agree.
2. Failing any such provision or agreement, a treaty enters into force as soon as consent to be bound by the treaty has been established for all the negotiating States.
3. When the consent of a State to be bound by a treaty is established on a date after the treaty has come into force, the treaty enters into force for that State on that date, unless the treaty otherwise provides.
4. The provisions of a treaty regulating the authentication of its text, the establishment of the consent of States to be bound by the treaty, the manner or date of its entry into force, reservations, the functions of the depositary and other matters arising necessarily before the entry into force of the treaty apply from the time of the adoption of its text.

Article 25

Provisional application

1. A treaty or a part of a treaty is applied provisionally pending its entry into force if:
 - (a) the treaty itself so provides ; or
 - (b) the negotiating States have in some other manner so agreed.
2. Unless the treaty otherwise provides or the negotiating States have otherwise agreed, the provisional application of a treaty or a part of a treaty with respect to a State shall be terminated if that State notifies the other States between which the treaty is being applied provisionally of its intention not to become a party to the treaty.

PART III

OBSERVANCE, APPLICATION AND INTERPRETATION
OF TREATIES

SECTION 1: OBSERVANCE OF TREATIES

Article 26

Pacta sunt servanda

Every treaty in force is binding upon the parties to it and must be performed by them in good faith.

Article 27

Internal law and observance of treaties

A party may not invoke the provisions of its internal law as justification for its failure to perform a treaty. This rule is without prejudice to article 46.

SECTION 2: APPLICATION OF TREATIES

Article 28

Non-retroactivity of treaties

Unless a different intention appears from the treaty or is otherwise established, its provisions do not bind a party in relation to any act or fact which took place or any situation which ceased to exist before the date of the entry into force of the treaty with respect to that party.

Article 29

Territorial scope of treaties

Unless a different intention appears from the treaty or is otherwise established, a treaty is binding upon each party in respect of its entire territory.

Article 30

Application of successive treaties relating to the same subject-matter

1. Subject to Article 103 of the Charter of the United Nations, the rights and obligations of States parties to successive treaties relating to the same subject-matter shall be determined in accordance with the following paragraphs.

2. When a treaty specifies that it is subject to, or that it is not to be considered as incompatible with, an earlier or later treaty, the provisions of that other treaty prevail.

3. When all the parties to the earlier treaty are parties also to the later treaty but the earlier treaty is not terminated or suspended in operation under article 59, the earlier treaty applies only to the extent that its provisions are compatible with those of the later treaty.

4. When the parties to the later treaty do not include all the parties to the earlier one:

- (a) as between States parties to both treaties the same rule applies as in paragraph 3;
- (b) as between a State party to both treaties and a State party to only one of the treaties, the treaty to which both States are parties governs their mutual rights and obligations.

5. Paragraph 4 is without prejudice to article 41, or to any question of the termination or suspension of the operation of a treaty under article 60 or to any question of responsibility which may arise for a State from the conclusion or application of a treaty the provisions of which are incompatible with its obligations towards another State under another treaty.

SECTION 3: INTERPRETATION OF TREATIES

Article 31

General rule of interpretation

1. A treaty shall be interpreted in good faith in accordance with the ordinary meaning to be given to the terms of the treaty in their context and in the light of its object and purpose.
2. The context for the purpose of the interpretation of a treaty shall comprise, in addition to the text, including its preamble and annexes :
 - (a) any agreement relating to the treaty which was made between all the parties in connexion with the conclusion of the treaty ;
 - (b) any instrument which was made by one or more parties in connexion with the conclusion of the treaty and accepted by the other parties as an instrument related to the treaty.
3. There shall be taken into account, together with the context :
 - (a) any subsequent agreement between the parties regarding the interpretation of the treaty or the application of its provisions ;
 - (b) any subsequent practice in the application of the treaty which establishes the agreement of the parties regarding its interpretation ;
 - (c) any relevant rules of international law applicable in the relations between the parties.
4. A special meaning shall be given to a term if it is established that the parties so intended.

Article 32

Supplementary means of interpretation

Recourse may be had to supplementary means of interpretation, including the preparatory work of the treaty and the circumstances of its conclusion, in order to confirm the meaning resulting from the application of article 31, or to determine the meaning when the interpretation according to article 31:

- (a) leaves the meaning ambiguous or obscure ; or
- (b) leads to a result which is manifestly absurd or unreasonable.

Article 33

Interpretation of treaties authenticated in two or more languages

1. When a treaty has been authenticated in two or more languages, the text is equally authoritative in each language, unless the treaty provides or the parties agree that, in case of divergence, a particular text shall prevail.
2. A version of the treaty in a language other than one of those in which the text was authenticated shall be considered an authentic text only if the treaty so provides or the parties so agree.
3. The terms of the treaty are presumed to have the same meaning in each authentic text.
4. Except where a particular text prevails in accordance with paragraph 1, when a comparison of the authentic text discloses a difference of meaning which the application of articles 31 and 32 does not remove, the meaning which best reconciles the texts, having regard to the object and purpose of the treaty, shall be adopted.

SECTION 4: TREATIES AND THIRD STATES

Article 34

General rule regarding third States

A treaty does not create either obligations or rights for a third State without its consent.

Article 35

Treaties providing for obligations for third States

An obligation arises for a third State from a provision of a treaty if the parties to the treaty intend the provision to be the means of establishing the obligation and the third State expressly accepts that obligation in writing.

Article 36

Treaties providing for rights for third States

1. A right arises for a third State from a provision of a treaty if the parties to the treaty intend the provision to accord that right either to the third State, or to a group of States to which it belongs, or to all States, and the third State assents thereto. Its assent shall be presumed so long as the contrary is not indicated, unless the treaty otherwise provides.

2. A State exercising a right in accordance with paragraph 1 shall comply with the conditions for its exercise provided for in the treaty or established in conformity with the treaty.

Article 37

Revocation or modification of obligations or rights of third States

1. When an obligation has arisen for a third State in conformity with article 35, the obligation may be revoked or modified only with the consent of the parties to the treaty and of the third State, unless it is established that they had otherwise agreed.

2. When a right has arisen for a third State in conformity with article 36, the right may not be revoked or modified by the parties if it is established that the right was intended not to be revocable or subject to modification without the consent of the third State.

Article 38

Rules in a treaty becoming binding on third States through international custom

Nothing in articles 34 to 37 precludes a rule set forth in a treaty from becoming binding upon a third State as a customary rule of international law, recognised as such.

PART IV

AMENDMENT AND MODIFICATION OF TREATIES

Article 39

General rule regarding the amendment of treaties

A treaty may be amended by agreement between the parties. The rules laid down in Part II apply to such an agreement except in so far as the treaty may otherwise provide.

Article 40

Amendment of multilateral treaties

1. Unless the treaty otherwise provides, the amendment of multilateral treaties shall be governed by the following paragraphs.

2. Any proposal to amend a multilateral treaty as between all the parties must be notified to all the contracting States, each one of which shall have the right to take part in:

- (a) the decision as to the action to be taken in regard to such proposal;
- (b) the negotiation and conclusion of any agreement for the amendment of the treaty.

3. Every State entitled to become a party to the treaty shall also be entitled to become a party to the treaty as amended.

4. The amending agreement does not bind any State already a party to the treaty which does not become a party to the amending agreement; article 30, paragraph 4(b), applies in relation to such State.

5. Any State which becomes a party to the treaty after the entry into force of the amending agreement shall, failing an expression of a different intention by that State:

- (a) be considered as a party to the treaty as amended; and
- (b) be considered as a party to the unamended treaty in relation to any party to the treaty not bound by the amending agreement.

Article 41

Agreements to modify multilateral treaties between certain of the parties only

1. Two or more of the parties to a multilateral treaty may conclude an agreement to modify the treaty as between themselves alone if:

- (a) the possibility of such a modification is provided for by the treaty, or
- (b) the modification in question is not prohibited by the treaty and:
 - (i) does not affect the enjoyment by the other parties of their rights under the treaty or the performance of their obligations;
 - (ii) does not relate to a provision, derogation from which is incompatible with the effective execution of the object and purpose of the treaty as a whole.

2. Unless in a case falling under paragraph 1 (a) the treaty otherwise provides, the parties in question shall notify the other parties of their intention to conclude the agreement and of the modification to the treaty for which it provides.

PART V

INVALIDITY, TERMINATION AND SUSPENSION OF THE OPERATION OF TREATIES

SECTION 1: GENERAL PROVISIONS

Article 42

Validity and continuance in force of treaties

1. The validity of a treaty or of the consent of a State to be bound by a treaty may be impeached only through the application of the present Convention.

2. The termination of a treaty, its denunciation or the withdrawal of a party, may take place only as a result of the application of the provisions of the treaty or of the present Convention. The same rule applies to suspension of the operation of a treaty.

Article 43

Obligations imposed by international law independently of a treaty

The invalidity, termination or denunciation of a treaty, the withdrawal of a party from it, or the suspension of its operation, as a result of the application of the present Convention or of the provisions of the treaty, shall not in any way impair the duty of any State to fulfil any obligation embodied in the treaty to which it would be subject under international law independently of the treaty.

Article 44

Separability of treaty provisions

1. A right of a party, provided for in a treaty or arising under article 56, to denounce, withdraw from or suspend the operation of the treaty may be exercised only with respect to the whole treaty unless the treaty otherwise provides or the parties otherwise agree.

2. A ground for invalidating, terminating, withdrawing from or suspending the operation of a treaty recognized in the present Convention may be invoked only with respect to the whole treaty except as provided in the following paragraphs or in article 60.

3. If the ground relates solely to particular clauses, it may be invoked only with respect to those clauses where :

- (a) the said clauses are separable from the remainder of the treaty with regard to their application ;
- (b) it appears from the treaty or is otherwise established that acceptance of those clauses was not an essential basis of the consent of the other party or parties to be bound by the treaty as a whole ; and
- (c) continued performance of the remainder of the treaty would not be unjust.

4. In cases falling under articles 49 and 50 the State entitled to invoke the fraud or corruption may do so with respect either to the whole treaty or, subject to paragraph 3, to the particular clauses alone.

5. In cases falling under articles 51, 52 and 53, no separation of the provisions of the treaty is permitted.

Article 45

Loss of a right to invoke a ground for invalidating, terminating, withdrawing from or suspending the operation of a treaty

A State may no longer invoke a ground for invalidating, terminating, withdrawing from or suspending the operation of a treaty under articles 46 to 50 or articles 60 and 62 if, after becoming aware of the facts :

- (a) it shall have expressly agreed that the treaty is valid or remains in force or continues in operation, as the case may be ; or
- (b) it must by reason of its conduct be considered as having acquiesced in the validity of the treaty or in its maintenance in force or in operation, as the case may be.

SECTION 2: INVALIDITY OF TREATIES

Article 46

Provisions of internal law regarding competence to conclude treaties

1. A State may not invoke the fact that its consent to be bound by a treaty has been expressed in violation of a provision of its internal law regarding competence to conclude treaties as invalidating its consent unless that violation was manifest and concerned a rule of its internal law of fundamental importance.

2. A violation is manifest if it would be objectively evident to any State conducting itself in the matter in accordance with normal practice and in good faith.

Article 47

Specific restrictions on authority to express the consent of a State

If the authority of a representative to express the consent of a State to be bound by a particular treaty has been made subject to a specific restriction, his omission to observe that restriction may not be invoked as invalidating the consent expressed by him unless the restriction was notified to the other negotiating States prior to his expressing such consent.

Article 48

Error

1. A State may invoke an error in a treaty as invalidating its consent to be bound by the treaty if the error relates to a fact or situation which was assumed by that State to exist at the time when the treaty was concluded and formed an essential basis of its consent to be bound by the treaty.

2. Paragraph 1 shall not apply if the State in question contributed by its own conduct to the error or if the circumstances were such as to put that State on notice of a possible error.

3. An error relating only to the wording of the text of a treaty does not affect its validity; article 79 then applies.

Article 49

Fraud

If a State has been induced to conclude a treaty by the fraudulent conduct of another negotiating State, the State may invoke the fraud as invalidating its consent to be bound by the treaty.

Article 50

Corruption of a representative of a State

If the expression of a State's consent to be bound by a treaty has been procured through the corruption of its representative directly or indirectly by another negotiating State, the State may invoke such corruption as invalidating its consent to be bound by the treaty.

Article 51

Coercion of a representative of a State

The expression of a State's consent to be bound by a treaty which has been procured by the coercion of its representative through acts or threats directed against him shall be without any legal effect.

Article 52

Coercion of a State by the threat or use of force

A treaty is void if its conclusion has been procured by the threat or use of force in violation of the principles of international law embodied in the Charter of the United Nations.

Article 53

Treaties conflicting with a peremptory norm of general international law (jus cogens)

A treaty is void if, at the time of its conclusion, it conflicts with a peremptory norm of general international law. For the purposes of the present Convention, a peremptory norm of general international law is a norm accepted and recognized by the international community of States as a whole as a norm from which no derogation is permitted and which can be modified only by a subsequent norm of general international law having the same character.

SECTION 3 : TERMINATION AND SUSPENSION OF THE OPERATION OF TREATIES

Article 54

Termination of or withdrawal from a treaty under its provisions or by consent of the parties

The termination of a treaty or the withdrawal of a party may take place :

- (a) in conformity with the provisions of the treaty ; or
- (b) at any time by consent of all the parties after consultation with the other contracting States.

Article 55

Réduction of the parties to a multilateral treaty below the number necessary for its entry into force

Unless the treaty otherwise provides, a multilateral treaty does not terminate by reason only of the fact that the number of the parties falls below the number necessary for its entry into force.

Article 56

Denunciation of or withdrawal from a treaty containing no provision regarding termination, denunciation or withdrawal

1. A treaty which contains no provision regarding its termination and which does not provide for denunciation or withdrawal is not subject to denunciation or withdrawal unless :

- (a) it is established that the parties intended to admit the possibility of denunciation or withdrawal ; or
- (b) a right of denunciation or withdrawal may be implied by the nature of the treaty.

2. A party shall give not less than twelve months' notice of its intention to denounce or withdraw from a treaty under paragraph 1.

Article 57

Suspension of the operation of a treaty under its provisions or by consent of the parties

The operation of a treaty in regard to all the parties or to a particular party may be suspended :

- (a) in conformity with the provisions of the treaty ; or
- (b) at any time by consent of all the parties after consultation with the other contracting States.

Article 58

Suspension of the operation of a multilateral treaty by agreement between certain of the parties only

1. Two or more parties to a multilateral treaty may conclude an agreement to suspend the operation of provisions of the treaty, temporarily and as between themselves alone, if :

- (a) the possibility of such a suspension is provided for by the treaty ; or
- (b) the suspension in question is not prohibited by the treaty and :
 - (i) does not affect the enjoyment by the other parties of their rights under the treaty or the performance of their obligations ;
 - (ii) is not incompatible with the object and purpose of the treaty.

2. Unless in a case falling under paragraph 1 (a) the treaty otherwise provides, the parties in question shall notify the other parties of their intention to conclude the agreement and of those provisions of the treaty the operation of which they intend to suspend.

Article 59

Termination or suspension of the operation of a treaty implied
by conclusion of a later treaty

1. A treaty shall be considered as terminated if all the parties to it conclude a later treaty relating to the same subject-matter and:

- (a) it appears from the later treaty or is otherwise established that the parties intended that the matter should be governed by that treaty; or
- (b) the provisions of the later treaty are so far incompatible with those of the earlier one that the two treaties are not capable of being applied at the same time.

2. The earlier treaty shall be considered as only suspended in operation if it appears from the later treaty or is otherwise established that such was the intention of the parties.

Article 60

Termination or suspension of the operation of a treaty
as a consequence of its breach

1. A material breach of a bilateral treaty by one of the parties entitles the other to invoke the breach as a ground for terminating the treaty or suspending its operation in whole or in part.

2. A material breach of a multilateral treaty by one of the parties entitles:

- (a) the other parties by unanimous agreement to suspend the operation of the treaty in whole or in part or to terminate it either:

- (i) in the relations between themselves and the defaulting State, or

- (ii) as between all the parties;

- (b) a party specially affected by the breach to invoke it as a ground for suspending the operation of the treaty in whole or in part in the relations between itself and the defaulting State;

- (c) any party other than the defaulting State to invoke the breach as a ground for suspending the operation of the treaty in whole or in part with respect to itself if the treaty is of such a character that a material breach of its provisions by one party radically changes the position of every party with respect to the further performance of its obligations under the treaty.

3. A material breach of a treaty, for the purposes of this article, consists in:

- (a) a repudiation of the treaty not sanctioned by the present Convention; or

- (b) the violation of a provision essential to the accomplishment of the object or purpose of the treaty.

4. The foregoing paragraphs are without prejudice to any provision in the treaty applicable in the event of a breach.

5. Paragraphs 1 to 3 do not apply to provisions relating to the protection of the human person contained in treaties of a humanitarian character, in particular to provisions prohibiting any form of reprisals against persons protected by such treaties.

Article 61

Supervening impossibility of performance

1. A party may invoke the impossibility of performing a treaty as a ground for terminating or withdrawing from it if the impossibility results from the permanent disappearance or destruction of an object indispensable for the

execution of the treaty. If the impossibility is temporary, it may be invoked only as a ground for suspending the operation of the treaty.

2. Impossibility of performance may not be invoked by a party as a ground for terminating, withdrawing from or suspending the operation of a treaty if the impossibility is the result of a breach by that party either of an obligation under the treaty or of any other international obligation owed to any other party to the treaty.

Article 62

Fundamental change of circumstances

1. A fundamental change of circumstances which has occurred with regard to those existing at the time of the conclusion of a treaty, and which was not foreseen by the parties, may not be invoked as a ground for terminating or withdrawing from the treaty unless :

- (a) the existence of those circumstances constituted an essential basis of the consent of the parties to be bound by the treaty ; and
- (b) the effect of the change is radically to transform the extent of obligations still to be performed under the treaty.

2. A fundamental change of circumstances may not be invoked as a ground for terminating or withdrawing from a treaty :

- (a) if the treaty establishes a boundary ; or
- (b) if the fundamental change is the result of a breach by the party invoking it either of an obligation under the treaty or of any other international obligation owed to any other party to the treaty.

3. If, under the foregoing paragraphs, a party may invoke a fundamental change of circumstances as a ground for terminating or withdrawing from a treaty it may also invoke the change as a ground for suspending the operation of the treaty.

Article 63

Severance of diplomatic or consular relations

The severance of diplomatic or consular relations between parties to a treaty does not affect the legal relations established between them by the treaty except in so far as the existence of diplomatic or consular relations is indispensable for the application of the treaty.

Article 64

Emergence of a new peremptory norm of general international law (jus cogens)

If a new peremptory norm of general international law emerges, any existing treaty which is in conflict with that norm becomes void and terminates.

SECTION 4 : PROCEDURE

Article 65

Procedure to be followed with respect to invalidity, termination, withdrawal from or suspension of the operation of a treaty

1. A party which, under the provisions of the present Convention, invokes either a defect in its consent to be bound by a treaty or a ground for impeaching the validity of a treaty, terminating it, withdrawing from it or suspending its operation, must notify the other parties of its claim. The notification shall indicate the measure proposed to be taken with respect to the treaty and the reasons therefor.

2. If, after the expiry of a period which, except in cases of special urgency shall not be less than three months after the receipt of the notification, no party has raised any objection, the party making the notification may carry out in the manner provided in article 67 the measure which it has proposed.

3. If, however, objection has been raised by any other party, the parties shall seek a solution through the means indicated in Article 33 of the Charter of the United Nations.

4. Nothing in the foregoing paragraphs shall affect the rights or obligations of the parties under any provisions in force binding the parties with regard to the settlement of disputes.

5. Without prejudice to article 45, the fact that a State has not previously made the notification prescribed in paragraph 1 shall not prevent it from making such notification in answer to another party claiming performance of the treaty or alleging its violation.

Article 66

Procedures for judicial settlement arbitration and conciliation

If, under paragraph 3 of article 65, no solution has been reached within a period of twelve months following the date on which the objection was raised, the following procedures shall be followed :

- (a) any one of the parties to a dispute concerning the application or the interpretation of article 53 or 64 may, by a written application, submit it to the International Court of Justice for a decision unless the parties by common consent agree to submit the dispute to arbitration ;
- (b) any one of the parties to a dispute concerning the application or the interpretation of any of the other articles in Part V of the present Convention may set in motion the procedure specified in the Annex to the Convention by submitting a request to that effect to the Secretary-General of the United Nations.

Article 67

Instruments for declaring invalid, terminating, withdrawing from or suspending the operation of a treaty

1. The notification provided for under article 65, paragraph 1 must be made in writing.

2. Any act declaring invalid, terminating, withdrawing from or suspending the operation of a treaty pursuant to the provisions of the treaty or of paragraphs 2 or 3 of article 65 shall be carried out through an instrument communicated to the other parties. If the instrument is not signed by the Head of State, Head of Government or Minister for Foreign Affairs, the representative of the State communicating it may be called upon to produce full powers.

Article 68

Revocation of notifications and instruments provided for in articles 65 and 67

A notification or instrument provided for in article 65 or 67 may be revoked at any time before it takes effect.

SECTION 5: CONSEQUENCES OF THE INVALIDITY, TERMINATION OR SUSPENSION OF THE OPERATION OF A TREATY

Article 69

Consequences of the invalidity of a treaty

1. A treaty the invalidity of which is established under the present Convention is void. The provisions of a void treaty have no legal force.

2. If acts have nevertheless been performed in reliance on such a treaty:
 - (a) each party may require any other party to establish as far as possible in their mutual relations the position that would have existed if the acts had not been performed;
 - (b) acts performed in good faith before the invalidity was invoked are not rendered unlawful by reason only of the invalidity of the treaty.
3. In cases falling under articles 49, 50, 51 or 52, paragraph 2, does not apply with respect to the party to which the fraud, the act of corruption or the coercion is imputable.
4. In the case of the invalidity of a particular State's consent to be bound by a multilateral treaty, the foregoing rules apply in the relations between that State and the parties to the treaty.

Article 70

Consequences of the termination of a treaty

1. Unless the treaty otherwise provides or the parties otherwise agree, the termination of a treaty under its provisions or in accordance with the present Convention :
 - (a) releases the parties from any obligation further to perform the treaty;
 - (b) does not affect any right, obligation or legal situation of the parties created through the execution of the treaty prior to its termination.
2. If a State denounces or withdraws from a multilateral treaty, paragraph 1 applies in the relations between that State and each of the other parties to the treaty from the date when such denunciation or withdrawal takes effect.

Article 71

Consequences of the invalidity of a treaty which conflicts with a peremptory norm of general international law

1. In the case of a treaty which is void under article 53 the parties shall :
 - (a) eliminate as far as possible the consequences of any act performed in reliance on any provision which conflicts with the peremptory norm of general international law; and
 - (b) bring their mutual relations into conformity with the peremptory norm of general international law.
2. In the case of a treaty which becomes void and terminates under article 64, the termination of the treaty :
 - (a) releases the parties from any obligation further to perform the treaty;
 - (b) does not affect any right, obligation or legal situation of the parties created through the execution of the treaty prior to its termination; provided that those rights, obligations or situations may thereafter be maintained only to the extent that their maintenance is not in itself in conflict with the new peremptory norm of general international law.

Article 72

Consequences of the suspension of the operation of a treaty

1. Unless the treaty otherwise provides or the parties otherwise agree, the suspension of the operation of a treaty under its provisions or in accordance with the present Convention :
 - (a) releases the parties between which the operation of the treaty is suspended from the obligation to perform the treaty in their mutual relations during the period of the suspension;
2. During the period of the suspension the parties shall refrain from acts tending to obstruct the resumption of the operation of the treaty.

PART VI
MISCELLANEOUS PROVISIONS

Article 73

Cases of State succession, State responsibility
and outbreak of hostilities

The provisions of the present Convention shall not prejudice any question that may arise in regard to a treaty from a succession of States or from the international responsibility of a State or from the outbreak of hostilities between States.

Article 74

Diplomatic and consular relations and the conclusion of treaties

The severance or absence of diplomatic or consular relations between two or more States does not prevent the conclusion of treaties between those States. The conclusion of a treaty does not in itself affect the situation in regard to diplomatic or consular relations.

Article 75

Case of an aggressor State

The provisions of the present Convention are without prejudice to any obligation in relation to a treaty which may arise for an aggressor State in consequence of measures taken in conformity with the Charter of the United Nations with reference to that State's aggression.

PART VII

DEPOSITARIES, NOTIFICATIONS, CORRECTIONS AND REGISTRATION

Article 76

Depositaries of treaties

1. The designation of the depositary of a treaty may be made by the negotiating States, either in the treaty itself or in some other manner. The depositary may be one or more States, an international organization or the chief administrative officer of the organization.

2. The functions of the depositary of a treaty are international in character and the depositary is under an obligation to act impartially in their performance. In particular, the fact that a treaty has not entered into force between certain of the parties or that a difference has appeared between a State and a depositary with regard to the performance of the latter's functions shall not affect that obligation.

Article 77

Functions of depositaries

1. The functions of a depositary, unless otherwise provided in the treaty or agreed by the contracting States, comprise in particular:

- (a) keeping custody of the original text of the treaty and of any full powers delivered to the depositary;
- (b) preparing certified copies of the original text and preparing any further text of the treaty in such additional languages as may be required by the treaty and transmitting them to the parties and to the States entitled to become parties to the treaty;
- (c) receiving any signatures to the treaty and receiving and keeping custody of any instruments, notifications and communications relating to it;

- (b) examining whether the signature of any instrument, notification or communication relating to the treaty is in due and proper form and, if need be, bringing the matter to the attention of the State in question ;
- (e) informing the parties and the States entitled to become parties to the treaty of acts, notifications and communications relating to the treaty ;
- (f) informing the States entitled to become parties to the treaty when the number of signatures or of instruments of ratification, acceptance, approval or accession required for the entry into force of the treaty has been received or deposited ;
- (g) registering the treaty with the Secretariat of the United Nations ;
- (h) performing the functions specified in other provisions of the present Convention.

2. In the event of any difference appearing between a State and the depositary as to the performance of the latter's functions, the depositary shall bring the question to the attention of the signatory States and the contracting States or, where appropriate, of the competent organ of the international organization concerned.

Article 78

Notifications and communications

Except as the treaty or the present Convention otherwise provide, any notification or communication to be made by any State under the present Convention shall :

- (a) if there is no depositary, be transmitted direct to the States for which it is intended, or if there is a depositary, to the latter ;
- (b) be considered as having been made by the State in question only upon its receipt by the State to which it was transmitted or, as the case may be, upon its receipt by the depositary ;
- (c) if transmitted to a depositary, be considered as received by the State for which it was intended only when the latter State has been informed by the depositary in accordance with article 77, paragraph 1(e).

Article 79

Correction of errors in texts or in certified copies of treaties

1. Where, after the authentication of the text of a treaty, the signatory States and the contracting States are agreed that it contains an error, the error shall, unless they decide upon some other means of correction, be corrected :

- (a) by having the appropriate correction made in the text and causing the correction to be initialled by duly authorized representatives ;
- (b) by executing or exchanging an instrument or instruments setting out the correction which it has been agreed to make ; or
- (c) by executing a corrected text of the whole treaty by the same procedure as in the case of the original text.

2. Where the treaty is one for which there is a depositary, the latter shall notify the signatory States and the contracting States of the error and of the proposal to correct it and shall specify an appropriate time-limit within which objection to the proposed correction may be raised. If, on the expiry of the time-limit :

- (a) no objection has been raised, the depositary shall make and initial the correction in the text and shall execute a *procès-verbal* of

the rectification of the text and communicate a copy of it to the parties and to the States entitled to become parties to the treaty;

(b) an objection has been raised, the depositary shall communicate the objection to the signatory States and to the contracting States.

3. The rules in paragraphs 1 and 2 apply also where the text has been authenticated in two or more languages and it appears that there is a lack of concordance which the signatory States and the contracting States agree should be corrected.

4. The corrected text replaces the defective text *ab initio*, unless the signatory States and the contracting States otherwise decide.

5. The correction of the text of a treaty that has been registered shall be notified to the Secretariat of the United Nations.

6. Where an error is discovered in a certified copy of a treaty, the depositary shall execute a *procès-verbal* specifying the rectification and communicate a copy of it to the signatory States and to the contracting States.

Article 80

Registration and publication of treaties

1. Treaties shall, after their entry into force, be transmitted to the Secretariat of the United Nations for registration or filing and recording, as the case may be, and for publication.

2. The designation of a depositary shall constitute authorization for it to perform the acts specified in the preceding paragraph.

PART VIII

FINAL PROVISIONS

Article 81

Signature

The present Convention shall be open for signature by all States Members of the United Nations or of any of the specialized agencies or of the International Atomic Energy Agency or parties to the Statute of the International Court of Justice, and by any other State invited by the General Assembly of the United Nations to become a party to the Convention, as follows: until 30 November 1969, at the Federal Ministry for Foreign Affairs of the Republic of Austria, and subsequently, until 30 April 1970, at United Nations Headquarters, New York.

Article 82

Ratification

The present Convention is subject to ratification. The instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 83

Accession

The present Convention shall remain open for accession by any State belonging to any of the categories mentioned in article 81. The instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 84

Entry into force

1. The present Convention shall enter into force on the thirtieth day following the date of deposit of the thirty-fifth instrument of ratification or accession.

2. For each State ratifying or acceding to the Convention after the deposit of the thirty-fifth instrument of ratification or accession, the Convention shall enter into force on the thirtieth day after deposit by such State of its instrument of ratification or accession.

Article 85

Authentic texts

The original of the present Convention, of which the Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned Plenipotentiaries, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed the present Convention.

DONE AT VIENNA, this twenty-third day of May, one thousand nine hundred and sixty-nine.

ANNEX

1. A list of conciliators consisting of qualified jurists shall be drawn up and maintained by the Secretary-General of the United Nations. To this end, every State which is a Member of the United Nations or a party to the present Convention shall be invited to nominate two conciliators, and the names of the persons so nominated shall constitute the list. The term of a conciliator, including that of any conciliator nominated to fill a casual vacancy, shall be five years and may be renewed. A conciliator whose term expires shall continue to fulfil any function for which he shall have been chosen under the following paragraph.

2. When a request has been made to the Secretary-General under article 66, the Secretary-General shall bring the dispute before a conciliation commission constituted as follows:

The State or States constituting one of the parties to the dispute shall appoint:

- (a) one conciliator of the nationality of that State or of one of those States, who may or may not be chosen from the list referred to in paragraph 1.; and
- (b) one conciliator not of the nationality of that State or of any of those States, who shall be chosen from the list.

The State or States constituting the other party to the dispute shall appoint two conciliators in the same way. The four conciliators chosen by the parties shall be appointed within sixty days following the date on which the Secretary-General receives the request.

The four conciliators shall, within sixty days following the date of the last of their own appointments, appoint a fifth conciliator chosen from the list, who shall be chairman.

If the appointment of the chairman or of any of the other conciliators has not been made within the period prescribed above for such appointment, it shall be made by the Secretary-General within sixty days following the expiry of that period. The appointment of the chairman may be made by

the Secretary-General either from the list or from the membership of the International Law Commission. Any of the periods within which appointments must be made may be extended by agreement between the parties to the dispute.

Any vacancy shall be filled in the manner prescribed for the initial appointment.

3. The Conciliation Commission shall decide its own procedure. The Commission, with the consent of the parties to the dispute, may invite any party to the treaty to submit to it its views orally or in writing. Decisions and recommendations of the Commission shall be made by a majority vote of the five members.

4. The Commission may draw the attention of the parties to the dispute to any measures which might facilitate an amicable settlement.

5. The Commission shall hear the parties, examine the claims and objections, and make proposals to the parties with a view to reaching an amicable settlement of the dispute.

6. The Commission shall report within twelve months of its constitution. Its report shall be deposited with the Secretary-General and transmitted to the parties to the dispute. The report of the Commission, including any conclusions stated therein regarding the facts or questions of law, shall not be binding upon the parties and it shall have no other character than that of recommendations submitted for the consideration of the parties in order to facilitate an amicable settlement of the dispute.

7. The Secretary-General shall provide the Commission with such assistance and facilities as it may require. The expenses of the Commission shall be borne by the United Nations.

ΜΕΡΟΣ II

ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΤΗΣ ΒΙΕΝΝΗΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΤΩΝ ΣΥΝΘΗΚΩΝ

Τὰ Κράτη Μέρη τῆς παρούσης Συμβάσεως,

Λαμβάνοντα ὑπ' ὄψιν τὸν θεμελιώδη ρόλον τῶν συνθηκῶν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν διεθνῶν σχέσεων,

Ἀναγνωρίζοντα τὴν συνεχῶς αὐξανομένην σημασίαν τῶν συνθηκῶν ὡς πηγῆς τοῦ διεθνοῦς δικαίου καὶ ὡς μέσου ἀναπτύξεως εἰρηνικῆς συνεργασίας μεταξύ τῶν ἐθνῶν, ὅποιαδήποτε καὶ ἐάν εἶναι τὰ συνταγματικά καὶ κοινωνικά συστήματα τούτων,

Λαμβάνοντα ὑπὸ σημείωσιν ὅτι αἱ ἀρχαὶ τῆς ἐλευθέρας συγκαταθέσεως καὶ τῆς καλῆς πίστεως, καθὼς καὶ ὁ κανὼν «τηρητέα εἰσὶν τὰ συμπεφωνημένα» (pacta sunt servanda) ἀναγνωρίζονται παγκοσμίως,

Υποστηρίζοντα ὅτι αἱ ἀφορῶσαι εἰς συνθήκας διαφοραὶ ὅπως καὶ αἱ ἑτέραι διεθνεῖς διαφοραὶ, ἔδει νὰ διευθετῶνται δι' εἰρηνικῶν μέσων καὶ συμφῶνως πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς δικαιοσύνης καὶ τοῦ διεθνοῦς δικαίου,

Μιμνησκόμενα τῆς ἀποφάσεως τῶν λαῶν τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν πρὸς παγίωσιν καταστάσεων ὑπὸ τὰς ὁποίας νὰ δύναται νὰ τηρηθῇ ἡ δικαιοσύνη καὶ ὁ σεβασμὸς πρὸς τὰς ἐκ τῶν συνθηκῶν ἀπορρεούσας ὑποχρεώσεις,

Ἐχοντα ὑπ' ὄψιν τὰς ἐνσωματωθείσας εἰς τὸν Χάρτην τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν ἀρχὰς τοῦ διεθνοῦς δικαίου, ὡς εἶναι αἱ ἀρχαὶ τῆς ἰσότητος δικαιωμάτων καὶ τῆς αὐτοδιαθέσεως τῶν λαῶν, τῆς κυριάρχου ἰσότητος καὶ ἀνεξαρτησίας πάντων τῶν Κρατῶν, τῆς μὴ ἐπεμβάσεως εἰς τὰς ἐσωτερικὰς

υποθέσεις των Κρατών, της απαγορεύσεως της απειλής ή χρήσεως βίας και του γενικού σεβασμού και διαφυλάξεως των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και θεμελιωδών ελευθεριών δια πάντας.

Έχοντα την πεποίθησιν ότι ή εν τη παρούση Συμβάσει επιτευχθείσα κωδικοποίησις και προοδευτική ανάπτυξις του δικαίου των συνθηκών θα προαγάγη τους εκτιθεμένους εις τον Χάρτην σκοπούς των Ήνωμένων Έθνών, ήτοι, την διατήρησιν της διεθνούς ειρήνης και ασφαλείας, την ανάπτυξιν φιλικών σχέσεων και την επίτευξιν συνεργασίας μεταξύ των εθνών,

Επιβεβαιούντα ότι οι κανόνες του εθιμικού διεθνούς δικαίου θα συνεχίσουν να διέπουν ζητήματα μη ρυθμιζόμενα υπό των διατάξεων της παρούσης Συμβάσεως,

Συνεφώνησαν ως ακολούθως :

ΜΕΡΟΣ Ι

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Άρθρον 1

Πεδίον εφαρμογής της παρούσης Συμβάσεως

Η παρούσα Σύμβασις εφαρμόζεται επί συνθηκών μεταξύ Κρατών.

Άρθρον 2

Χρήσις όρων

1. Διά τους σκοπούς της παρούσης Συμβάσεως :

- (α) «συνθήκη» σημαίνει διεθνή συμφωνίαν συναπτομένην μεταξύ Κρατών, περιβεβλημένην τον γραπτόν τύπον και διεπομένην υπό του διεθνούς δικαίου, είτε είναι ενσωματωμένη εις έν άπλου ένγγραφον είτε εις δύο ή πλείονα συναφή έγγραφα, οίανδήποτε δέ συγκεκριμένην όνομασίαν και εάν φέρη αύτη
- (β) «επικύρωσις», «άποδοχή», «έγκρισις» και «προσχώρησις» σημαίνει εις έκαστην περίπτωση την ούτω καλουμένην διεθνή πράξιν διά της όποιας έν Κράτος δηλοί επί του διεθνούς πεδίου την συγκατάθεσιν του όπως δεσμευθή υπό τινος συνθήκης
- (γ) «πληρεξούσιον» σημαίνει τό έκ της άρμοδίας άρχης ενός Κράτους προερχόμενον έγγραφον διά του όποιου διορίζεται πρόσωπον ή πρόσωπα ίνα αντιπροσωπεύουν τό Κράτος επί σκοπώ διαπραγματεύσεως, υιοθετήσεως ή έπισημοποιήσεως του κειμένου συνθήκης τινος, ή επί σκοπώ συμπληρώσεως οίασδήποτε έτέρας πράξεως έν σχέσει πρός συνθήκην τινά
- (δ) «επίφύλαξις» σημαίνει την κατά την ύπόγραφην, επικύρωσιν, άποδοχήν, έγκρισιν ή προσχώρησιν εις συνθήκην τινά μονομερή δήλωσιν Κράτους τινός, οίανδήποτε φρασσεολογίαν ή όνομασίαν και εάν φέρη αύτη, διά της όποιας τόυτο σκοπεί τον άποκλεισμόν ή την τροποποίησιν της νομικής ισχύος ώρισμένων διατάξεων της συνθήκης κατά την εφαρμογήν των εις τό έν λόγω Κράτος
- (ε) «διαπραγματευόμενον Κράτος» σημαίνει τό Κράτος τό όποιον συμμετέσχε εις την σύνταξιν και υιοθέτησιν του κειμένου της συνθήκης
- (στ) «συμβαλλόμενον Κράτος» σημαίνει τό Κράτος τό όποιον έχει συγκατατεθή να δεσμευθή υπό της συνθήκης, όντος άδιαφόρου του εάν ή συνθήκη έτέθη ή μή έν ισχύϊ
- (ζ) «μέρος» σημαίνει τό Κράτος τό όποιον έχει συγκατατεθή να δεσμευθή υπό της συνθήκης και έναντι του όποιου ή συνθήκη τελεί έν ισχύϊ
- (η) «τρίτον Κράτος» σημαίνει Κράτος μή αποτελούν μέρος της συνθήκης
- (θ) «διεθνής όργανισμός» σημαίνει διακυβερνητικόν όργανισμόν.

2. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1, ἀφορῶσαι εἰς τὴν χρῆσιν τῶν ἐν τῇ παρούσῃ Συμβάσει ὄρων, τίθενται ἄνευ ἐπηρεασμοῦ τῆς χρήσεως τῶν ὄρων τούτων ἢ τῆς ἐννοίας ἢ ὁποῖα δυνατόν νὰ ἀποδίδηται εἰς τούτους ἐν τῷ ἐσωτερικῷ δικαίῳ οἰουδήποτε Κράτους.

Ἄρθρον 3

Διεθνεῖς συμφωνίαι μὴ ἐμπίπτουσαι ἐντὸς τοῦ πεδίου ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης Συμβάσεως

Τὸ γεγονός ὅτι ἡ παρούσα Σύμβασις δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ διεθνῶν συμφωνιῶν συναπτομένων μεταξὺ Κρατῶν καὶ ἐτέρων ὑποκειμένων τοῦ διεθνοῦς δικαίου ἢ μεταξὺ τῶν ἐν λόγῳ ἐτέρων ὑποκειμένων τοῦ διεθνοῦς δικαίου, ἢ ἐπὶ διεθνῶν συμφωνιῶν μὴ περιβεβλημένων τὸν γραπτὸν τύπον, δὲν ἐπηρεάζει :

- (α) τὴν νομικὴν ἰσχὺν τοιούτων συμφωνιῶν
- (β) τὴν ἐπ' αὐτῶν ἐφαρμογὴν οἰωνδήποτε ἐν τῇ παρούσῃ Συμφωνίᾳ ἐκτιθεμένων κανόνων ὑπὸ τῶν ὁποίων θὰ διείποντο δυνάμει τοῦ διεθνοῦς δικαίου ἀνεξαρτήτως τῆς Συμβάσεως
- (γ) τὴν ἐφαρμογὴν τῆς Συμβάσεως ἐπὶ τῶν σχέσεων μεταξὺ αὐτῶν τούτων τῶν Κρατῶν δυνάμει διεθνῶν συμφωνιῶν εἰς τὰς ὁποίας ἕτερα ὑποκείμενα τοῦ διεθνοῦς δικαίου εἶναι ἐπίσης μέρη.

Ἄρθρον 4

Μὴ ἀναδρομικότης τῆς παρούσης Συμβάσεως

Ἄνευ ἐπηρεασμοῦ τῆς ἐφαρμογῆς οἰωνδήποτε ἐν τῇ παρούσῃ Συμβάσει ἐκτιθεμένων κανόνων εἰς τοὺς ὁποίους θὰ ὑπέκειντο δυνάμει τοῦ διεθνοῦς δικαίου αἱ συνθηκαὶ ἀνεξαρτήτως τῆς Συμβάσεως, ἡ Σύμβασις ἐφαρμόζεται μόνον ἐπὶ συνθηκῶν συναπτομένων ὑπὸ Κρατῶν μετὰ τὴν ἑναρξιν ἰσχύος τῆς παρούσης Συμβάσεως ἐν ἀναφορᾷ πρὸς τὰ τοιαῦτα Κράτη.

Ἄρθρον 5

Συνθῆκαι συνιστῶσαι διεθνεῖς ὀργανισμοὺς καὶ συνθῆκαι υἱοθετούμεναι ἐντὸς διεθνοῦς τινος ὀργανισμοῦ

Ἡ παρούσα Σύμβασις ἐφαρμόζεται ἐπὶ πάσης συνθήκης ἀποτελούσης τὴν συστατικὴν πρᾶξιν διεθνοῦς τινος ὀργανισμοῦ, ὡς καὶ ἐπὶ πάσης συνθήκης υἱοθετουμένης ἐντὸς διεθνοῦς τινος ὀργανισμοῦ ἄνευ ἐπηρεασμοῦ οἰωνδήποτε συναφῶν κανόνων τοῦ ὀργανισμοῦ.

ΜΕΡΟΣ II

ΣΥΝΑΨΙΣ ΚΑΙ ΕΝΑΡΞΙΣ ΙΣΧΥΟΣ ΣΥΝΘΗΚΩΝ

ΤΜΗΜΑ 1 : ΣΥΝΑΨΙΣ ΣΥΝΘΗΚΩΝ

Ἄρθρον 6

Ἰκανότης Κρατῶν πρὸς σύναψιν συνθηκῶν

Πᾶν Κράτος κέκτηται ἰκανότητα συνάψεως συνθηκῶν.

Ἄρθρον 7

Πληρεξούσιον

1. Ἐν πρόσωπον θεωρεῖται ὡς ἀντιπροσωπεῦον Κράτος ἐπὶ σκοπῷ υἱοθετήσεως ἢ ἐπισημοποιήσεως τοῦ κειμένου συνθήκης τινός ἢ ἐπὶ σκοπῷ ἐκφράσεως τῆς συγκαταθέσεως τοῦ Κράτους ὅπως δεσμευθῇ διὰ τῆς συνθήκης ἐάν :

- (α) προσκομίσῃ κατάλληλον πληρεξούσιον ἢ
- (β) προκύπτῃ ἐκ τῆς πρακτικῆς τῶν ἐνδιαφερομένων Κρατῶν ἢ ἐξ ἐτέρων περιστάτικων ὅτι πρόθεσις αὐτῶν ἦτο νὰ θεωροῦν τὸ πρόσωπον τοῦτο ὡς ἀντιπροσωπεῦον τὸ Κράτος διὰ τοὺς ἐν λόγῳ σκοποὺς καὶ νὰ μὴ ἀπαιτοῦν τὴν προσκόμισιν πληρεξουσίου.

2. Λόγω τοῦ λειτουργήματος αὐτῶν καὶ ἄνευ χρείας προσκομίσεως πληρεξουσίου, τὰ ἀκόλουθα πρόσωπα θεωροῦνται ὡς ἀντιπροσωπεύοντα τὸ Κράτος αὐτῶν, ἥτοι :

- (α) Ἀρχηγοὶ Κράτους, Ἀρχηγοὶ Κυβερνήσεως καὶ Ὑπουργοὶ Ἐξωτερικῶν, πρὸς τὸν σκοπὸν διενεργείας πάντων τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν σύναψιν συνθήκης τινός πράξεων
- (β) ἀρχηγοὶ διπλωματικῶν ἀποστολῶν, πρὸς τὸν σκοπὸν υἱοθετήσεως τοῦ κειμένου συνθήκης τινός μεταξὺ τοῦ διαπιστευόντος Κράτους καὶ τοῦ Κράτους εἰς τὸ ὁποῖον οὗτοι εἶναι διαπεπιστευμένοι
- (γ) ἀντιπρόσωποι διαπεπιστευμένοι ὑπὸ Κρατῶν εἰς τινα διεθνή συνδιάσκεψιν ἢ διεθνὴ ὄργανισμὸν ἢ εἰς ἓν ἐκ τῶν ὀργάνων αὐτοῦ, πρὸς τὸν σκοπὸν υἱοθετήσεως τοῦ κειμένου συνθήκης τινός εἰς τὴν ὡς ἄνω συνδιάσκεψιν, τὸν ὄργανισμὸν ἢ τὸ ὄργανον.

Ἄρθρον 8

Ὑστέρᾳ ἐπιβεβαίωσις πράξεως
ἄνευ ἐξουσιοδοτήσεως ἐνεργηθείσης

Πρᾶξις, ἀφορῶσα εἰς τὴν σύναψιν συνθήκης τινός, ἐνεργηθεῖσα ὑπὸ προσώπου μὴ δυναμένου νὰ θεωρηθῇ δυνάμει τοῦ ἁρθροῦ 7 ὡς ἐξουσιοδοτηθέντος ἵνα ἀντιπροσωπεύσῃ πρὸς τοῦτο τὸ Κράτος, εἶναι ἄνευ νομικῆς ἰσχύος ἐκτὸς ἐὰν αὕτη ἐπιβεβαιωθῇ μεταγενεστέρως ὑπὸ τοῦ Κράτους τούτου.

Ἄρθρον 9

Υἱοθέτησις τοῦ κειμένου

1. Ἡ υἱοθέτησις τοῦ κειμένου συνθήκης τινός πραγματοποιεῖται διὰ τῆς συγκαταθέσεως πάντων τῶν μετεχόντων εἰς τὴν σύνταξιν αὐτῆς Κρατῶν, πλὴν ὡς προβλέπεται ἐν παραγράφῳ 2.

2. Ἡ εἰς διεθνή συνδιάσκεψιν υἱοθέτησις τοῦ κειμένου συνθήκης τινός λαμβάνει χώραν διὰ τῆς πλειοψηφίας τῶν δύο τρίτων τῶν παρόντων καὶ ψηφίζοντων Κρατῶν, ἐκτὸς ἐὰν διὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω πλειοψηφίας ταῦτα ἤθελον ἀποφασίσαι νὰ ἐφαρμόσουν διάφορον κανόνα.

Ἄρθρον 10

Ἐπισημοποίησις τοῦ κειμένου

Τὸ κείμενον συνθήκης τινός καθίσταται αὐθεντικὸν καὶ ὀριστικόν—

- (α) κατόπιν τηρήσεως τῆς διαδικασίας τῆς προβλεπομένης ἐν τῷ κειμένῳ ἢ τῆς συμφωνουμένης ὑπὸ τῶν μετεχόντων εἰς τὴν σύνταξιν τούτου Κρατῶν ἢ
- (β) ἐλλείψει τοιαύτης διαδικασίας, κατόπιν ὑπογραφῆς, ὑπογραφῆς ad referendum ἢ μονογραφῆσεως ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἐν λόγῳ Κρατῶν τοῦ κειμένου τῆς συνθήκης ἢ τῆς Τελικῆς Πράξεως τῆς συνδιασκέψεως τῆς ἐνσωματούσης τὸ κείμενον.

Ἄρθρον 11

Μέσα ἐκφράσεως συγκαταθέσεως
πρὸς δέσμευσιν διὰ συνθήκης

Ἡ πρὸς δέσμευσιν διὰ συνθήκης συγκατάθεσις Κράτους τινός δύναται νὰ ἐκφρασθῇ δι' ὑπογραφῆς, ἀνταλλαγῆς τῶν συνιστῶντων τὴν συνθήκην ἐγγράφων, ἐπικυρώσεως, ἀποδοχῆς, ἐγκρίσεως ἢ προσχωρήσεως, ἢ, ἐὰν οὕτω συνεφωνήσῃ, δι' οἰουδήποτε ἐτέρου μέσου.

Ἄρθρον 12

Συγκατάθεσις πρὸς δέσμευσιν διὰ συνθήκης
ἐκφραζομένη δι' ὑπογραφῆς

1. Ἡ συγκατάθεσις Κράτους ὅπως δεσμευθῇ διὰ συνθήκης ἐκφράζεται διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ οἰκείου αὐτοῦ ἀντιπροσώπου ὁσάκις :

- (α) ἡ συνθήκη προβλέπῃ ὅτι ἡ ὑπογραφή θὰ ἔχῃ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο

- (β) ἄλλως πως αποδεικνύεται ὅτι τὰ διαπραγματευόμενα Κράτη συνεφώνησαν ὅτι ἡ ὑπογραφή δεόν νά ἔχη τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο ἢ
- (γ) ἡ πρόθεσις τοῦ Κράτους νά προσδώσῃ εἰς τὴν ὑπογραφήν τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο προκύπτῃ ἐκ τοῦ πληρεξουσίου τοῦ οἰκείου αὐτοῦ ἀντιπροσώπου ἢ ἐξεφράσθῃ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διπραγματεύσεων.

2. Διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς παραγράφου 1 :

- (α) ἡ μονογράφησις τοῦ κειμένου συνιστᾷ ὑπογραφήν τῆς συνθήκης ὡςάκις ἀποδεικνύεται ὅτι τὰ διαπραγματευόμενα Κράτη οὕτω συνεφώνησαν
- (β) ἡ *ad referendum* ὑπογραφή συνθήκης τινός ὑπὸ ἀντιπροσώπου ἐφ' ὅσον ἐπιβεβαιούται ὑπὸ τοῦ οἰκείου αὐτοῦ Κράτους, συνιστᾷ πλήρη ὑπογραφήν τῆς συνθήκης.

Ἄρθρον 13

Συγκατάθεσις πρὸς δέσμευσιν διὰ συνθήκης ἐκφραζομένη δι' ἀνταλλαγῆς τῶν συνιστῶντων τὴν συνθήκην ἐγγράφων

Ἡ συγκατάθεσις Κρατῶν ὅπως δεσμευοῦν διὰ συνθήκης συνιστῶμένη ἐξ ἐγγράφων ἀνταλλαγέντων μεταξὺ αὐτῶν ἐκφράζεται διὰ τῆς τοιαύτης ἀνταλλαγῆς ὡςάκις :

- (α) τὰ ἐγγράφα προβλέπουν ὅτι ἡ ἀνταλλαγή των θά ἔχη τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο ἢ
- (β) ἄλλως πως αποδεικνύεται ὅτι τὰ ἐν λόγω Κράτη συνεφώνησαν ὅτι ἡ ἀνταλλαγή τῶν ἐγγράφων δεόν νά ἔχη τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο.

Ἄρθρον 14

Συγκατάθεσις πρὸς δέσμευσιν διὰ συνθήκης ἐκφραζομένη δι' ἐπικυρώσεως, ἀποδοχῆς ἢ ἐγκρίσεως

1. Ἡ συγκατάθεσις Κράτους ὅπως δεσμευθῇ διὰ συνθήκης ἐκφράζεται δι' ἐπικυρώσεως ὡςάκις :

- (α) ἡ συνθήκη προβλέπη ὅτι ἡ τοιαύτη συγκατάθεσις ἐκφράζεται μέσῳ ἐπικυρώσεως
- (β) ἄλλως πως αποδεικνύεται ὅτι τὰ διαπραγματευόμενα Κράτη συνεφώνησαν ὅτι θά ἀπαιτῆται ἐπικύρωσις
- (γ) ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Κράτους ὑπέγραψε τὴν συνθήκην ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν ἐπικυρώσεως ἢ
- (δ) ἡ πρόθεσις τοῦ Κράτους ὅπως δεσμευθῇ διὰ συνθήκης ὑπὸ ἐπιφύλαξιν ἐπικυρώσεως προκύπτῃ ἐκ τοῦ πληρεξουσίου τοῦ οἰκείου αὐτοῦ ἀντιπροσώπου ἢ ἐξεφράσθῃ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διπραγματεύσεων.

2. Ἡ συγκατάθεσις Κράτους ὅπως δεσμευθῇ διὰ συνθήκης ἐκφράζεται δι' ἀποδοχῆς ἢ ἐγκρίσεως ὑπὸ παρομοίους ὁροὺς πρὸς τοὺς ἰσχύοντας καὶ ἐπὶ ἐπικυρώσεως.

Ἄρθρον 15

Συγκατάθεσις πρὸς δέσμευσιν ὑπὸ συνθήκης ἐκφραζομένη διὰ προσχωρήσεως

Ἡ συγκατάθεσις Κράτους ὅπως δεσμευθῇ διὰ συνθήκης ἐκφράζεται διὰ προσχωρήσεως ὡςάκις :

- (α) ἡ συνθήκη προβλέπη ὅτι ἡ τοιαύτη συγκατάθεσις δύναται νά ἐκφρασθῇ ὑπὸ τοῦ Κράτους τούτου διὰ προσχωρήσεως
- (β) ἄλλως πως αποδεικνύεται ὅτι τὰ διαπραγματευόμενα Κράτη συνεφώνησαν ὅτι ἡ τοιαύτη συγκατάθεσις δύναται νά ἐκφρασθῇ ὑπὸ τοῦ Κράτους τούτου διὰ προσχωρήσεως ἢ
- (γ) ἅπαντα τὰ μέρη ἔχουν μεταγενεστέρως συμφωνήσῃ ὅτι ἡ τοιαύτη συγκατάθεσις δύναται νά ἐκφρασθῇ ὑπὸ τοῦ Κράτους τούτου διὰ προσχωρήσεως.

"Άρθρον 16

Ανταλλαγή ή κατάθεσις τών έγγραφων επικυρώσεως,
 αποδοχής, εγκρίσεως ή προσχωρήσεως

Εκτός εάν άλλως προβλέπη ή συνθήκη, τὰ έγγραφα επικυρώσεως, αποδοχής, εγκρίσεως ή προσχωρήσεως είναι δηλωτικά της συγκαταθέσεως του Κράτους όπως δεσμευθή διά συνθήκης τινός αμα :

- (α) τῇ ανταλλαγῇ αὐτῶν μεταξύ τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν
- (β) τῇ καταθέσει αὐτῶν παρὰ τῷ θεματοφύλακι ἢ
- (γ) τῇ γνωστοποίησει αὐτῶν πρὸς τὰ συμβαλλόμενα Κράτη ἢ πρὸς τὸν θεματοφύλακα, ἐάν οὕτω σύμφωνήθῃ.

"Άρθρον 17

Συγκατάθεσις πρὸς δέσμευσιν ὑπὸ τμήματος συνθήκης
 καὶ ἐπιλογή μεταξὺ διαφορετικῶν διατάξεων

1. "Ανευ ἐπηρεασμοῦ τῶν ἀρθρῶν 19 ἕως 23, ἡ συγκατάθεσις Κράτους ὅπως δεσμευθῇ ὑπὸ τμήματος συνθήκης εἶναι ἰσχυρὰ μόνον ἐάν ἡ συνθήκη ἐπιτρέπῃ τοῦτο ἢ ἐάν τὰ ἕτερα συμβαλλόμενα Κράτη συμφωνοῦν εἰς τοῦτο.

2. Ἡ συγκατάθεσις Κράτους ὅπως δεσμευθῇ διά συνθήκης ἐπιτρεπούσης ἐπιλογὴν μεταξύ διαφορετικῶν διατάξεων εἶναι ἰσχυρὰ μόνον ἐάν διευκρινίζηται σαφῶς εἰς ποίας ἐκ τῶν διατάξεων ἀφορᾷ ἡ συγκατάθεσις.

"Άρθρον 18

Υποχρέωσις μὴ παρεμβολῆς προσκομμάτων εἰς τὸ ἀντικείμενον
 καὶ τοὺς σκοποὺς τῆς συνθήκης πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος αὐτῆς

Τὸ Κράτος ὀφείλει νὰ ἀπέχῃ ἐνεργειῶν δυναμένων νὰ παρεμβάλουν προσκόμματα εἰς τὸ ἀντικείμενον καὶ τοὺς σκοποὺς συνθήκης τινός ὁσάκις :

- (α) ἔχῃ ὑπογράψῃ τὴν συνθήκην ἢ ἔχῃ ἀνταλλάξῃ τὰς συνιστώσας ταύτην πράξεις ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν επικυρώσεως, αποδοχής ἢ εγκρίσεως, μέχρις οὗτο τοῦτο καταστήσῃ σαφῇ τὴν πρόθεσίν του νὰ μὴ καταστῇ μέρος τῆς συνθήκης ἢ
- (β) ἔχῃ ἐκφράσῃ τὴν συγκατάθεσίν του ὅπως δεσμευθῇ διά τῆς συνθήκης, ἐν ἀναμονῇ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος ταύτης καὶ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ἡ τοιαύτη ἐναρξίς ἰσχύος δὲν καθυστερεῖ ἀδικαιολογῆτως.

ΤΜΗΜΑ 2 : ΕΠΙΦΥΛΑΞΕΙΣ

"Άρθρον 19

Διατύπωσις ἐπιφυλάξεων

Κράτος τι δύναται, κατὰ τὴν ὑπογραφὴν, ἐπικύρωσιν, αποδοχήν, ἐγκρίσιν ἢ προσχώρησιν εἰς τινὰ συνθήκην, νὰ διατυπώσῃ ἐπιφύλαξιν ἐκτὸς εάν :

- (α) ἡ ἐπιφύλαξις ἀπαγορεύηται ὑπὸ τῆς συνθήκης
- (β) ἡ συνθήκη προβλέπη ὅτι μόνον εἰδικαὶ ἐπιφυλάξεις, μὴ περιλαμβάνουσιν τὴν περὶ ἧς πρόκειται ἐπιφύλαξιν, δύνανται νὰ διατυπωθῶν ἢ
- (γ) εἰς περιπτώσεις μὴ ἐμπιμπτούσας ἐν ταῖς ὑποπαράγραφοις (α) καὶ (β), ἡ ἐπιφύλαξις εἶναι ἀσυμβίβαστος πρὸς τὸ ἀντικείμενον καὶ τοὺς σκοποὺς τῆς συνθήκης.

"Άρθρον 20

Αποδοχή καὶ ἀντίρρησις κατὰ ἐπιφυλάξεων

1. Ἐπιφύλαξις ἐπιτρεπομένη ρητῶς ὑπὸ συνθήκης τινός δὲν ἀπαιτεῖ οἰανδήποτε μεταγενεστέραν αποδοχήν ἐκ μέρους τῶν λοιπῶν συμβαλλομένων Κρατῶν ἐκτὸς εάν ἡ συνθήκη προβλέπη τοῦτο.

2. Ὡσάκις ἐκ τοῦ περιορισμένου ἀριθμοῦ τῶν διαπραγματευομένων Κρατῶν ὡς καὶ ἐκ τοῦ ἀντικειμένου καὶ τοῦ σκοποῦ τῆς συνθήκης προκύπτει ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ τῆς συνθήκης ὡς συνόλου μεταξὺ τῶν μερῶν ἀποτελεῖ οὐσιώδη προϋπόθεσιν τῆς συγκατάθεσεως ἐκάστου πρὸς δεσμευσιν διὰ τῆς συνθήκης, ἡ ἐπιφύλαξις χρήζει ἀποδοχῆς ἐκ μέρους πάντων τῶν μερῶν.

3. Ὡσάκις συνθήκη τις ἀποτελεῖ συστατικὴν πρᾶξιν διεθνoῦς τινος ὀργανισμοῦ καὶ ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως αὕτη προβλέπη, ἡ ἐπιφύλαξις χρήζει τῆς ἀποδοχῆς ἐκ μέρους τοῦ ἀρμοδίου ὀργάνου τοῦ Ὁργανισμοῦ.

4. Εἰς περιπτώσεις μὴ ἐμπίπτουσας ἐν ταῖς προηγουμέναις παραγράφοις καὶ ἐκτὸς ἐὰν ἡ συνθήκη ἄλλως προβλέπη :

- (α) ἡ ἐκ μέρους ἐτέρου Κράτους ἀποδοχὴ ἐπιφυλάξεως τινός καθιστᾷ τὸ ἐπιφυλασσόμενον Κράτος μέρος τῆς συνθήκης ἐναντι τοῦ ἐτέρου τούτου Κράτους ἐὰν ἢ ὅταν ἡ συνθήκη τεθῇ ἐν ἰσχύϊ ἐναντι τῶν ἐν λόγῳ Κρατῶν
- (β) ἡ ὑπὸ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους διατυπωμένη ἀντίρρησης κατὰ τινος ἐπιφυλάξεως δὲν ἀποκλείει τὴν ἐναρξιν ἰσχύος τῆς συνθήκης ἐναντι τῶν διατυπούντων ἀντίρρησης ἢ ἐπιφύλαξιν Κρατῶν, ἐκτὸς ἐὰν σαφῶς ἐκφρασθῇ ἐναντία πρόθεσις ὑπὸ τοῦ διατυπούντος τὴν ἀντίρρησης Κράτους
- (γ) πρᾶξις ἐκφράζουσα τὴν συγκατάθεσιν ἐνὸς Κράτους ὅπως δεσμευθῇ διὰ τῆς συνθήκης καὶ περιέχουσα ἐπιφύλαξιν εἶναι ἰσχυρὰ εὐθὺς ὡς ἐν ἑτερον τούλάχιστον συμβαλλόμενον Κράτος ἔχει ἀποδεχθῇ τὴν ἐπιφύλαξιν.

5. Διὰ τοὺς σκοποὺς τῶν παραγράφων 2 καὶ 4 καὶ ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως ἡ συνθήκη προβλέπη, ἡ ἐπιφύλαξις λογίζεται γενομένη ἀποδεκτὴ ὑπὸ τινος Κράτους ἐφ' ὅσον τοῦτο δὲν ἔχει προβάλει ἀντίρρησης κατὰ τῆς ἐπιφυλάξεως μέχρι τῆς παρελεύσεως μιᾶς δωδεκαμηνίου περιόδου ἀφ' ἧς ἐκοινοποιήθη εἰς τοῦτο ἡ ἐπιφύλαξις ἢ μέχρι τῆς ἡμερομηνίας καθ' ἣν τοῦτο ἐξέφρασε τὴν συγκατάθεσιν του ὅπως δεσμευθῇ διὰ τῆς συνθήκης, οἰαδήποτε τῶν δύο τούτων ἡμερομηνιῶν ἤθελε εἶναι ἡ ὑστερωτέρα.

Ἄρθρον 21

Νομικὰ ἀποτελέσματα ἐπιφυλάξεων καὶ ἀντιρρήσεων κατὰ ἐπιφυλάξεων

Ἐπιφύλαξις γενομένη ἐν σχέσει πρὸς ἕτερον μέρος συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 19, 20 καὶ 23 :

- (α) τροποποιεῖ κατὰ τὴν ἔκτασιν τῆς ἐπιφυλάξεως ἐναντι τοῦ ἐπιφυλασσομένου Κράτους εἰς τὰς σχέσεις μετὰ τοῦ ἐν λόγῳ ἐτέρου μέρους, τὰς διατάξεις τῆς συνθήκης εἰς τὰς ὁποίας ἀφορᾷ ἡ ἐπιφύλαξις καὶ
- (β) τροποποιεῖ τὰς ἐν λόγῳ διατάξεις κατὰ τὴν αὐτὴν ἔκτασιν ἐναντι τοῦ ἐν λόγῳ ἐτέρου μέρους εἰς τὰς σχέσεις αὐτοῦ μετὰ τοῦ ἐπιφυλασσομένου Κράτους.

2. Ἡ ἐπιφύλαξις δὲν τροποποιεῖ τὰς διατάξεις τῆς συνθήκης ἐναντι τῶν λοιπῶν μερῶν τῆς συνθήκης μεταξὺ των (inter se).

3. Ὡσάκις Κράτος τι, τὸ ὁποῖον διετύπωσεν ἀντίρρησης κατὰ τινος ἐπιφυλάξεως, δὲν ἔχῃ ἐναντιωθῇ εἰς τὴν ἐναρξιν ἰσχύος τῆς συνθήκης μεταξὺ τούτου καὶ τοῦ ἐπιφυλασσομένου Κράτους, αἱ διατάξεις εἰς τὰς ὁποίας ἀφορᾷ ἡ ἐπιφύλαξις δὲν ἐφαρμόζονται μεταξὺ τῶν δύο Κρατῶν κατὰ τὴν ἔκτασιν τῆς ἐπιφυλάξεως.

Ἄρθρον 22

Ἀνάκλησις ἐπιφυλάξεων καὶ ἀντιρρήσεων κατὰ ἐπιφυλάξεων

1. Ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως προβλέπη ἡ συνθήκη, ἡ ἐπιφύλαξις δύναται νὰ ἀνακληθῇ ἐν παντὶ χρόνῳ, ἡ δὲ συγκατάθεσις τοῦ ἀποδεξαμένου τὴν τοιαύτην ἐπιφύλαξιν Κράτους δὲν ἀπαιτεῖται διὰ τὴν ἀνάκλησιν αὐτῆς.

2. Ἐκτός ἐάν ἄλλως προβλέπη ἡ συνθήκη, ἡ ἀντίρρησης κατὰ τινος ἐπιφυλάξεως δύναται νὰ ἀνακληθῇ ἐν παντὶ χρόνῳ.

3. Ἐκτός ἐάν ἄλλως προβλέπη ἡ συνθήκη, ἡ ἐάν ἄλλως συμφωνῇται :

(α) ἡ ἀνάκλησις ἐπιφυλάξεως τινος καθίσταται ἰσχυρὰ ἐναντὶ ἐτέρου τινός συμβαλλομένου Κράτους μόνον ἀφ' ἧς ληφθῇ ὑπὸ τοῦ Κράτους τούτου ἡ περὶ ταύτης εἰδοποιήσις·

(β) ἡ ἀνάκλησις ἀντιρρήσεως τινος κατὰ ἐπιφυλάξεως καθίσταται ἰσχυρὰ μόνον ἀφ' ἧς ληφθῇ ἡ περὶ ταύτης εἰδοποιήσις ὑπὸ τοῦ Κράτους τὸ ὁποῖον διετύπωσε τὴν ἐπιφύλαξιν.

Ἄρθρον 23

Διαδικασία ἀφορώσα εἰς ἐπιφυλάξεις

1. Ἡ ἐπιφύλαξις, ἡ ρητὴ ἀποδοχὴ ἐπιφυλάξεως καὶ ἡ ἀντίρρησης κατὰ ἐπιφυλάξεως δεόν νὰ διατυποῦνται ἐγγράφως καὶ νὰ κοινοποιῶνται πρὸς τὰ Συμβαλλόμενα Κράτη, καθὼς καὶ πρὸς ἕτερα Κράτη δικαιούμενα ὅπως καταστοῦν μέρη τῆς συνθήκης.

2. Ἐάν ἡ ἐπιφύλαξις διατυποῦται κατὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς συνθήκης ὑπὸ ἐπιφύλαξιν ἐπικυρώσεως, ἀποδοχῆς ἢ ἐγκρίσεως, αὕτη δεόν νὰ τύχη τῆς ἐπισήμου ἐπιβεβαιώσεως ἐκ μέρους τοῦ ἐπιφυλασσομένου Κράτους κατὰ τὸν χρόνον ἐκφράσεως τῆς συγκαταθέσεως του ὅπως δεσμευθῇ διὰ τῆς συνθήκης. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ ἐπιφύλαξις, λογίζεται γενομένη κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἐπιβεβαιώσεώς της.

3. Ἡ ρητὴ ἀποδοχὴ ἐπιφυλάξεως, ἢ ἡ ἀντίρρησης κατὰ ἐπιφυλάξεως, γενομένη πρὸ τῆς ἐπιβεβαιώσεως τῆς ἐπιφυλάξεως δὲν χρήζει αὐτῇ καθ' ἑαυτὴν ἐπιβεβαιώσεως.

4. Ἡ ἀνάκλησις ἐπιφυλάξεως ἢ ἀντιρρήσεως κατὰ ἐπιφυλάξεως δεόν νὰ διατυποῦται ἐγγράφως.

ΤΜΗΜΑ 3 : ΕΝΑΡΞΙΣ ΙΣΧΥΟΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΩΝ ΣΥΝΘΗΚΩΝ

Ἄρθρον 24

Ἐναρξις ἰσχύος

1. Ἡ συνθήκη ἄρχεται ἰσχύουσα κατὰ τρόπον καὶ ἡμερομηνίαν ὡς θέλει προβλέπεται διὰ διατάξεως ἐν αὐτῇ ἢ ὡς θέλει συμφωνεῖται ὑπὸ τῶν διαπραγματευομένων Κρατῶν.

2. Ἐν ἀπουσίᾳ τοιαύτης διατάξεως ἢ συμφωνίας, ἡ συνθήκη ἄρχεται ἰσχύουσα ἅμα τῇ δηλώσει τῆς συγκαταθέσεως πάντων τῶν διαπραγματευομένων Κρατῶν ὅπως δεσμευθῶν διὰ τῆς συνθήκης.

3. Ὅσάκις ἡ συγκατάθεσις Κράτους ὅπως δεσμευθῇ διὰ τινος συνθήκης δηλοῦται εἰς ἡμερομηνίαν μεταγενεστέραν τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τῆς συνθήκης, αὕτη ἄρχεται ἰσχύουσα ἐναντὶ τοῦ Κράτους τούτου κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν ταύτην, ἐκτός ἐάν ἄλλως προβλέπη ἡ συνθήκη.

4. Αἱ διατάξεις συνθήκης τινός αἱ ρυθμίζουσαι τὴν ἐπισημοποίησιν τοῦ κειμένου αὐτῆς, τὴν δήλωσιν τῆς συγκαταθέσεως τῶν Κρατῶν ὅπως δεσμευθῶν δι' αὐτῆς, τὸν τρόπον, ἢ τὴν ἡμερομηνίαν ἐνάρξεως ἰσχύος αὐτῆς, τὰς ἐπιφυλάξεις, τὰ καθήκοντα τοῦ θεματοφύλακος καὶ ἕτερα θέματα ἀναφεύμενα κατ' ἀνάγκην πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τῆς συνθήκης, ἐφαρμόζονται ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς υἱοθετήσεως τοῦ κειμένου αὐτῆς.

Ἄρθρον 25

Προσωρινὴ ἐφαρμογὴ

1. Συνθήκη ἢ τμῆμα συνθήκης ἐφαρμόζεται προσωρινῶς ἐκκρεμούσης τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος αὐτῆς ἐάν :

(α) οὕτω προβλέπηται ὑπ' αὐτῆς ταύτης τῆς συνθήκης· ἢ

(β) τὰ διαπραγματευόμενα Κράτη ἔχουν καθ' οἷονδήποτε ἕτερον τρόπον οὕτω συμφωνήσει.

2. Ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως προβλέπη ἡ συνθήκη ἢ τὰ διαπραγματευόμενα Κράτη ἄλλως ἔχουν συμφωνήσει, ἡ προσωρινὴ ἐφαρμογὴ συνθήκης ἢ τμήματος αὐτῆς ἐναντὶ Κράτους τινὸς θέλει τερματίζεσθαι ἐὰν τὸ Κράτος τοῦτο γνωστοποιήσῃ πρὸς τὰ λοιπὰ Κράτη, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐφαρμόζεται προσωρινῶς ἡ συνθήκη, τὴν πρόθεσίν του ὅπως μὴ καταστῇ μέρος τῆς συνθήκης.

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ

ΤΗΡΗΣΙΣ, ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΚΑΙ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΣΥΝΘΗΚΩΝ

ΤΜΗΜΑ 1 : ΤΗΡΗΣΙΣ ΣΥΝΘΗΚΩΝ

Ἄρθρον 26

Τηρητέα εἰσὶν τὰ συμφωνηθέντα (Pacta sunt servanda)

Πᾶσα ἐν ἰσχύϊ συνθήκη δεσμεύει ἅπαντα τὰ μέρη αὐτῆς καὶ δεόν νὰ ἐκτελεῖται ὑπ' αὐτῶν ἐν καλῇ πίστει.

Ἄρθρον 27

Ἐσωτερικὸν δίκαιον καὶ τήρησις συνθηκῶν

Συμβαλλόμενον μέρος δὲν δύναται νὰ ἐπικαλῇται τὰς διατάξεις τοῦ ἐσωτερικοῦ αὐτοῦ δικαίου ὡς δικαιολογίαν διὰ τὴν ἐκ μέρους αὐτοῦ παράλειψιν ἐκτελέσεως συνθήκης. Ὁ κανὼν οὗτος τίθεται ἄνευ ἐπηρεασμοῦ τοῦ Ἄρθρου 46.

ΤΜΗΜΑ 2 : ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΣΥΝΘΗΚΩΝ

Ἄρθρον 28

Μὴ ἀναδρομικότης συνθηκῶν

Ἐκτὸς ἐὰν προκύπτῃ διάφορος σκοπὸς ἐκ τῆς συνθήκης ἢ ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως διαπιστοῦται, αἱ διατάξεις αὐτῆς δὲν δεσμεύουν μέρος τι ἐν σχέσει πρὸς οἰανδήποτε πράξιν ἢ περιστατικὸν τὸ ὁποῖον ἔλαβε χώραν ἢ πρὸς οἰανδήποτε κατάστασιν ἢ ὁποία ἐπαυσεν ὑφισταμένη πρὸ τῆς ἡμερομηνίας ἐνάρξεως ἰσχύος τῆς συνθήκης ἐναντὶ τοῦ μέρους τούτου.

Ἄρθρον 29

Ἐδαφικὴ ἐφαρμογὴ συνθηκῶν

Ἐκτὸς ἐὰν προκύπτῃ διάφορος σκοπὸς ἐκ τῆς συνθήκης ἢ ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως διαπιστοῦται, ἡ συνθήκη δεσμεύει ἕκαστον μέρος ἐν σχέσει πρὸς τὸ σύνολον τοῦ ἐδάφους αὐτοῦ.

Ἄρθρον 30

Ἐφαρμογὴ διαδοχικῶν συνθηκῶν
ἀφορῶσιν εἰς τὸ αὐτὸ θέμα

1. Τηρουμένου τοῦ Ἄρθρου 103 τοῦ Χάρτου τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν, τὰ δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις τῶν Κρατῶν Μερῶν εἰς διαδοχικὰς συνθήκας ἀφορώσας εἰς τὸ αὐτὸ θέμα θὰ καθορίζωνται συμφώνως πρὸς τὰς ἀκολουθοῦσας παραγράφους.

2. Ὅσάκις ἡ συνθήκη καθορίζῃ ὅτι ὑπόκειται εἰς τινὰ προγενεστέραν ἢ μεταγενεστέραν συνθήκην ἢ ὅτι δεόν νὰ μὴ θεωρῇται ὡς ἀσυμβίβαστος πρὸς αὐτήν, αἱ διατάξεις τῆς ἐτέρας ταύτης συνθήκης ὑπερισχύουν.

3. Ὅσάκις ἅπαντα τὰ μέρη τῆς προγενεστέρας συνθήκης εἶναι ἐπίσης μέρη τῆς μεταγενεστέρας τοιαύτης καὶ ἡ προγενεστέρα συνθήκη δὲν τερματίζεται ἢ ἀναστέλλεται δυνάμει τοῦ ἄρθρου 59, ἡ προγενεστέρα συνθήκη ἐφαρμόζεται μόνον καθ' ὃ μέρος αἱ διατάξεις αὐτῆς συμβιβάζονται πρὸς ἐκείνας τῆς μεταγενεστέρας συνθήκης.

4. Όσάκις εἰς τὰ μέρη τῆς μεταγενεστέρας συνθήκης δὲν συγκαταλέγονται ἅπαντα τὰ μέρη τῆς προγενεστέρας τοιαύτης :

(α) ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς σχέσεις μεταξὺ Κρατῶν τὰ ὁποῖα εἶναι μέρη ἀμφοτέρων τῶν συνθηκῶν ἐφαρμόζεται ὁ αὐτὸς κανὼν ὡς ἐν παραγράφῳ 3·

(β) ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς σχέσεις μεταξὺ Κράτους τὸ ὁποῖον εἶναι μέρος ἀμφοτέρων τῶν συνθηκῶν καὶ Κράτους τινός τὸ ὁποῖον εἶναι μέρος μόνον μιᾶς ἐκ τῶν συνθηκῶν, ἡ συνθήκη τῆς ὁποίας ἀμφότερα τὰ Κράτη εἶναι μέρη διέπει τὰ ἐκατέρωθεν αὐτῶν δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις.

5. Ἡ παράγραφος 4 τίθεται ἄνευ ἐπηρεασμοῦ τοῦ ἄρθρου 41, ἡ οἰοῦδηποτε θέματος τερματισμοῦ ἢ ἀναστολῆς τῆς ἰσχύος τῆς συνθήκης δυνάμει τοῦ ἄρθρου 60 ἡ οἰοῦδηποτε θέματος εὐθύνης τὸ ὁποῖον δυνατόν νὰ προκύψῃ δι' ἐν Κράτος ἐκ τῆς συνάψεως ἢ ἐφαρμογῆς συνθήκης τινός αἱ διατάξεις τῆς ὁποίας εἶναι ἀσυμβίβαστοι πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις αὐτοῦ πρὸς ἕτερον Κράτος δυνάμει ἐτέρας συνθήκης.

ΤΜΗΜΑ 3 : ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΣΥΝΘΗΚΩΝ

Ἄρθρον 31

Γενικός κανὼν ἐρμηνείας

1. Ἡ συνθήκη δέον νὰ ἐρμηνεύηται ἐν καλῇ πίστει συμφώνως πρὸς τὴν συνήθη ἔννοιαν τὴν ἀποδοτέαν εἰς τοὺς ὅρους τῆς συνθήκης ἐν τῇ ἀλληλουχίᾳ τοῦ κειμένου καὶ ὑπὸ τὸ φῶς τοῦ ἀντικειμένου καὶ τοῦ σκοποῦ αὐτῆς.

2. Ἡ ἀλληλουχία τοῦ κειμένου διὰ σκοποὺς ἐρμηνείας περιλαμβάνει πλὴν τοῦ κειμένου μετὰ τοῦ προοιμίου καὶ τῶν παραρτημάτων αὐτοῦ καί :

(α) πᾶσαν συμφωνίαν ἀναφερομένην εἰς τὴν συνθήκην καὶ γενομένην μεταξὺ πάντων τῶν μερῶν ἐν σχέσει πρὸς τὴν σύναψιν τῆς συνθήκης·

(β) πᾶν ἔγγραφον τὸ ὁποῖον ἐγένετο ὑφ' ἐνός ἢ πλείονων μερῶν ἐν σχέσει πρὸς τὴν σύναψιν τῆς συνθήκης καὶ τὸ ὁποῖον ἀπεδέχθησαν τὰ λοιπὰ μέρη ὡς ἔγγραφον ἀναφερόμενον εἰς τὴν συνθήκην.

3. Δὲν ὅπως λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν, ὁμοῦ μετὰ τῆς ἀλληλουχίας τοῦ κειμένου :

(α) πᾶσα μεταγενεστέρα συμφωνία μεταξὺ τῶν μερῶν ἀφορῶσα εἰς τὴν ἐρμηνείαν τῆς συνθήκης ἢ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων αὐτῆς·

(β) πᾶσα μεταγενεστέρα πρακτικὴ ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῆς συνθήκης ἢ ὁποία ἀποδεικνύει τὴν συμφωνίαν τῶν μερῶν ἐν ἀναφορᾷ πρὸς τὴν ἐρμηνείαν αὐτῆς·

(γ) οἰοῦδηποτε σχετικοὶ κανόνες τοῦ διεθνοῦς δικαίου ἐφαρμοστέοι εἰς τὰς σχέσεις μεταξὺ τῶν μερῶν.

4. Εἰδικὴ ἔννοια θέλει ἀποδίδεται εἰς τινα ὅρον ἐφ' ὅσον ἀποδεικνύεται ὅτι τὰ συμβαλλόμενα μέρη τοῦτο ἐσκόπουν.

Ἄρθρον 32

Συμπληρωματικὰ ἐρμηνευτικὰ μέσα

Δύνανται νὰ χρησιμοποιῶνται συμπληρωματικὰ ἐρμηνευτικὰ μέσα, περιλαμβανομένων τῶν προπαρασκευαστικῶν ἐργασιῶν τῆς συνθήκης καὶ τῶν περιστατικῶν συνάψεως αὐτῆς, πρὸς τὸν σκοπὸν ἐπιβεβαιώσεως τῆς ἐννοίας τῆς προκυπτούσης ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 31, ἢ πρὸς καθορισμὸν τῆς ἐννοίας ὡσάκις ἡ συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 31 ἐρμηνεία :

(α) ἀφήνῃ τὴν ἔννοιαν διφορούμενην ἢ ἀσαφῆ· ἢ

(β) ὁδηγῇ εἰς συμπέρασμα προδήλως ἀτοπον ἢ παράλογον.

"Αρθρον 33

Ερμηνεία συνθηκών επισημοποιηθεισών
εἰς δύο ἢ πλείονας γλώσσας

1. Ὅσάκις μία συνθήκη ἔχη επισημοποιηθῇ εἰς δύο ἢ πλείονας γλώσσας, τὸ κείμενον αὐτῆς εἶναι ἐξ ἴσου αὐθεντικὸν εἰς ἐκάστην γλώσσαν, ἐκτὸς ἐὰν ἡ συνθήκη προβλέπῃ ἢ τὰ μέρη συμφωνοῦν ὅτι ἐν περιπτώσει ἀντιθέσεως μεταξύ τούτων θὰ ὑπερισχύῃ ἐν συγκεκριμένον κείμενον.

2. Μετάφρασις τῆς συνθήκης εἰς τινὰ γλώσσαν ἐκτὸς ἐκείνων εἰς τὰς ὁποίας ἔχει επισημοποιηθῇ τὸ κείμενον θὰ θεωρῇται ὡς αὐθεντικὸν κείμενον μόνον ἐὰν οὕτω ἡ συνθήκη προβλέπῃ ἢ ἐὰν τὰ μέρη συμφωνοῦν.

3. Οἱ ὅροι τῆς συνθήκης τεκμαίρονται ὡς ἔχοντες τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ἐν ἐκάστῳ αὐθεντικῷ κειμένῳ.

4. Πλὴν ὅπου συγκεκριμένον τι κείμενον ὑπερισχύει κατὰ τὴν παράγραφον 1, ὁσάκις ἡ σύγκρισις τῶν αὐθεντικῶν κειμένων ἀποκαλύπτῃ διαφορὰν ἐννοίας μὴ δυναμένην νὰ ἀρθῇ διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀρθρῶν 31 καὶ 32, δεόν νὰ υἱοθετῇται ἡ ἔννοια ἐκείνη ἡ ὁποία συμβιβάζει καλύτερον τὰ κείμενα λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ ἀντικειμένου καὶ τοῦ σκοποῦ τῆς συνθήκης.

ΤΜΗΜΑ 4 : ΣΥΝΘΗΚΑΙ ΚΑΙ ΤΡΙΤΑ ΚΡΑΤΗ

"Αρθρον 34

Γενικός κανὼν ἀφορῶν εἰς τρίτα Κράτη

Ἡ συνθήκη δὲν δημιουργεῖ ἐναντὶ τρίτου τινός Κράτους καὶ ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ὑποχρεώσεως καὶ δικαιώματα.

"Αρθρον 35

Συνθῆκαι προβλέπουσαι ὑποχρεώσεις ἐναντὶ τρίτων Κρατῶν

"Εναντὶ τρίτου τινός Κράτους γεννᾶται ὑποχρέωσις ἐκ διατάξεως συνθήκης τινός μόνον ἐὰν τὰ μέρη διὰ τῆς διατάξεως σκοποῦν τὴν δημιουργίαν τῆς ὑποχρεώσεως, τὸ δὲ τρίτον Κράτος ρητῶς καὶ ἐγγράφως ἀποδέχεται τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην.

"Αρθρον 36

Συνθῆκαι προβλέπουσαι δικαιώματα ὑπὲρ τρίτων Κρατῶν

1. Ὑπὲρ τρίτου τινός Κράτους γεννᾶται δικαίωμα ἐκ διατάξεως συνθήκης τινός ἐὰν τὰ μέρη τῆς συνθήκης διὰ τῆς διατάξεως σκοποῦν τὴν χορήγησιν τοῦ δικαιώματος τούτου εἴτε πρὸς τὸ τρίτον Κράτος, εἴτε πρὸς ὁμάδα Κρατῶν εἰς τὴν ὁποίαν τοῦτο ἀνήκει, εἴτε πρὸς ἅπαντα τὰ Κράτη, τὸ δὲ τρίτον Κράτος συναίνῃ εἰς τοῦτο. Ἡ συναίνεσις τούτου θὰ τεκμαίρεται μὴ ὑπαρχούσης ἀντιθέτου ἐνδείξεως, ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως προβλέπῃ ἡ συνθήκη.

2. Κράτος ἐνασχοῦν δικαίωμα κατ' ἐφαρμογὴν τῆς παραγράφου 1 δεόν νὰ συμμορφοῦται πρὸς τοὺς προβλεπομένους ἐν τῇ συνθήκῃ ἢ τοὺς ἐπιβαλλομένους συμφώνως πρὸς αὐτὴν ὅρους ἐνασκήσεως τοῦ δικαιώματος τούτου.

"Αρθρον 37

Ἀνάκλησις ἢ τροποποιήσις ὑποχρεώσεων
ἢ δικαιωμάτων τρίτων Κρατῶν

1. Ὅσάκις ἡ ἐναντὶ τρίτου τινός Κράτους ὑποχρέωσις ἐγεννήθη συμφώνως πρὸς τὸ "Αρθρον 35, ἡ ὑποχρέωσις δύναται νὰ ἀνακληθῇ ἢ μεταβληθῇ μόνον τῇ συγκαταθέσει τῶν μερῶν τῆς συνθήκης καὶ τοῦ τρίτου Κράτους, ἐκτὸς ἐὰν ἀποδεικνύηται ὅτι ταῦτα εἶχον ἄλλως συμφωνήσει.

2. Ὅσάκις τὸ ὑπὲρ τρίτου τινός Κράτους δικαίωμα ἐγεννήθη συμφώνως πρὸς τὸ ἀρθρον 36, τὸ δικαίωμα δὲν δύναται νὰ ἀνακληθῇ ἢ μεταβληθῇ ὑπὸ τῶν μερῶν ἐὰν ἀποδεικνύηται ὅτι τὸ δικαίωμα ἐσκοπεῖτο ὡς μὴ ὑποκείμενον εἰς ἀνάκλησιν ἢ μεταβολὴν ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ τρίτου Κράτους.

"Αρθρον 38

Κανόνες συνθήκης τινός καθιστάμενοι δεσμευτικοί
έναντι τρίτων Κρατῶν βάσει διεθνούς ἐθίμου

Οὐδὲν διαλαμβανόμενον ἐν τοῖς ἀρθροῖς 34 ἕως 37 θέλει ἀποκλείει οἶον-
δήποτε ἐν τινι συνθήκῃ περιεχόμενον κανόνα ἀπὸ τοῦ νὰ καταστῇ δεσμευ-
τικός ἐναντι τρίτου τινός Κράτους ὡς ἐθιμικός κανὼν διεθνούς δικαίου,
ἀναγνωριζόμενος ὡς τοιοῦτος.

ΜΕΡΟΣ IV

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΙΣ ΣΥΝΘΗΚΩΝ

"Αρθρον 39

Γενικός κανὼν περὶ τροποποιήσεως συνθηκῶν

Συνθήκη τις δύναται νὰ τροποποιηθῇ διὰ συμφωνίας μεταξὺ τῶν μερῶν.
Οἱ ἐν τῷ Μέρει II ἐκτιθέμενοι κανόνες ἐφαρμόζονται ἐπὶ τοιαύτης συμφω-
νίας πλὴν καθ' ἣν ἐκτασιν ἡ συνθήκη θέλει ἄλλως προβλέπει.

"Αρθρον 40

Τροποποιήσις πολυμερῶν συνθηκῶν

1. Ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως προβλέπη ἡ συνθήκη ἡ τροποποιήσις πολυμερῶν συν-
θηκῶν θέλει διέπεται ὑπὸ τῶν ἀκολουθῶν παραγράφων.

2. Πᾶσα πρότασις τροποποιήσεως πολυμεροῦς συνθήκης ὅσον ἀφορᾷ εἰς
τὰς μεταξὺ πάντων τῶν μερῶν σχέσεις δέον νὰ γνωστοποιηθῇ πρὸς ἅπαντα
τὰ συμβαλλόμενα Κράτη, ἕκαστον τῶν ὁποίων θὰ ἔχη τὸ δικαίωμα νὰ συμ-
μετάσχη εἰς :

(α) τὴν λήψιν ἀποφάσεως περὶ τῶν διαβημάτων τὰ ὁποῖα θὰ ἀναλη-
φθοῦν ὡς πρὸς τὴν τοιαύτην πρότασιν·

(β) τὴν διαπραγμάτευσιν καὶ σύναψιν οἰαοδήποτε συμφωνίας διὰ τὴν
τροποποίησιν τῆς συνθήκης.

3. Πᾶν Κράτος δικαιούμενον νὰ καταστῇ μέρος τῆς συνθήκης δικαιούται
ἐπίσης νὰ καταστῇ μέρος αὐτῆς ὡς ἐτροποποιήθη.

4. Ἡ τροποποιούσα συμφωνία δὲν δεσμεύει πᾶν Κράτος ἤδη μέρος τῆς
συνθήκης τὸ ὁποῖον δὲν καθίσταται μέρος τῆς τροποποιούσης συμφωνίας·
τὸ ἀρθρον 30, παράγραφος 4(β), ἐφαρμόζεται ἐν σχέσει πρὸς τὸ Κράτος
τοῦτο.

5. Πᾶν Κράτος τὸ ὁποῖον καθίσταται μέρος τῆς συνθήκης μετὰ τὴν ἐναρ-
ξιν ἰσχύος τῆς τροποποιούσης συμφωνίας, ἐφ' ὅσον τοῦτο παραλείπει νὰ
ἐκφράσῃ ἀντίθετον πρόθεσιν :

(α) θεωρεῖται ὡς μέρος τῆς συνθήκης ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη· καὶ

(β) θεωρεῖται ὡς μέρος τῆς τροποποιημένης συνθήκης ἐναντι οἰουδή-
ποτε μέρους τῆς συνθήκης μὴ δεσμευομένου ὑπὸ τῆς τροποποιού-
σης συμφωνίας.

"Αρθρον 41

Συμφωνία περὶ τροποποιήσεως πολυμερῶν συνθηκῶν
μεταξὺ τινων ἐκ τῶν μερῶν μόνον

1. Δύο ἢ πλείονα ἐκ τῶν μερῶν πολυμεροῦς τινος συνθήκης δύνανται
νὰ συνάψουν συμφωνίαν περὶ τροποποιήσεως τῆς συνθήκης ὅσον ἀφορᾷ εἰς
τὰς μεταξὺ τούτων μόνον σχέσεις ἐφ' ὅσον :

(α) ἡ δυνατότης τοιαύτης τροποποιήσεως προβλέπεται ὑπὸ τῆς συν-
θήκης· ἢ

(β) ἡ ἐν λόγῳ τροποποίησις δὲν ἀπαγορεύεται ὑπὸ τῆς συνθήκης καὶ :
(i) δὲν ἐπηρεάζει τὴν ὑπὸ τῶν λοιπῶν μερῶν ἀπόλαυσιν τῶν
δικαιωμάτων των δυνάμει τῆς συνθήκης ἢ τὴν ἐκπλήρωσιν
τῶν υποχρεώσεών των·

- (ii) δὲν σχετίζεται πρὸς τινα διάταξιν, ἡ ἀπόκλισις ἐκ τῆς ὁποίας εἶναι ἀσυνβίβαστος πρὸς τὴν ἀποτελεσματικὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ἀντικειμένου καὶ τοῦ σκοποῦ τῆς συνθήκης ὡς συνόλου.

2. Ἐκτὸς ἐὰν ἐν περιπτώσει ἐμπιπτοῦση ἐντὸς τῆς παραγράφου 1 (α) ἡ συνθήκη προβλέπη ἄλλως, τὰ περὶ ὧν πρόκειται μέρη ὀφείλουν νὰ γνωστοποιοῦν πρὸς τὰ λοιπὰ μέρη τὴν περὶ συνάψεως τῆς συμφωνίας πρόθεσιν των, καθὼς καὶ τὴν τροποποίησιν τῆς συνθήκης τὴν ὁποίαν προβλέπει αὕτη.

ΜΕΡΟΣ V

ΑΚΥΡΟΤΗΣ, ΤΕΡΜΑΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΝΑΣΤΟΛΗ ΙΣΧΥΟΣ ΣΥΝΘΗΚΩΝ

ΤΜΗΜΑ 1: ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 42

Ἐγκυρότης καὶ διάρκεια ἰσχύος συνθηκῶν

1. Ἡ ἐγκυρότης συνθήκης τινός ἢ τῆς συγκαταθέσεως Κράτους τινός ὅπως δεσμευθῇ διὰ συνθήκης τινός δύναται νὰ προσβληθῇ μόνον διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης Συμβάσεως.

2. Ὁ τερματισμὸς συνθήκης τινός, ἡ καταγγελία αὐτῆς ἢ ἡ ἀποχώρησις μέρους τινός, δύναται νὰ λάβῃ χώραν μόνον ὡς ἀποτέλεσμα τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῆς συνθήκης ἢ τῆς παρούσης Συμβάσεως. Ὁ αὐτὸς κανὼν ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῆς ἀναστολῆς τῆς ἰσχύος συνθήκης τινός.

Ἄρθρον 43

Ὑποχρεώσεις ἐπιβαλλόμεναι ὑπὸ τοῦ διεθνoῦς δικαίου
ἀνεξαρτήτως συνθήκης

Ἡ ἀκυρότης, ὁ τερματισμὸς ἢ ἡ καταγγελία συνθήκης τινός, ἢ ἐκ ταύτης ἀποχώρησις μέρους, ἢ ἡ ἀναστολή τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῆς, ὡς ἀποτέλεσμα τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης Συμβάσεως ἢ τῶν διατάξεων τῆς συνθήκης, δὲν ἐπηρεάζει καθ' οἷονδήποτε τρόπον τὸ καθήκον παντὸς Κράτους πρὸς ἐκπλήρωσιν οἰασδήποτε ὑποχρέσεως περιεχομένης ἐν τῇ συνθήκῃ εἰς τὴν ὁποίαν (ὑποχρέωσιν) τοῦτο θὰ ὑπέκειτο δυνάμει τοῦ διεθνoῦς δικαίου ἀνεξαρτήτως συνθήκης.

Ἄρθρον 44

Ἀδιαχώριστον τῶν διατάξεων συνθήκης

1. Ἐκτὸς ἐὰν ἡ συνθήκη προβλέπη ἄλλως ἢ τὰ μέρη συμφωνοῦν ἄλλως, τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τῆς συνθήκης ἢ τὸ γεννώμενον δυνάμει τοῦ ἄρθρου 56 ὑπὲρ τίνος μέρους δικαίωμα καταγγελίας, ἀποχωρήσεως ἢ ἀναστολῆς τῆς ἐφαρμογῆς τῆς συνθήκης δύναται νὰ ἐνασκῆται μόνον ἐν ἀναφορᾷ πρὸς ὁλόκληρον τὴν συνθήκην.

2. Λόγον ἀκυρώσεως, τερματισμοῦ, ἀποχωρήσεως ἢ ἀναστολῆς ἰσχύος συνθήκης τινός ἀναγνωριζόμενον ἐν τῇ παρούσῃ Συμβάσει δύναται νὰ ἐπικαλεσθῇ μέρος τι μόνον ἐν ἀναφορᾷ πρὸς ὁλόκληρον τὴν συνθήκην ἐκτὸς ὡς προβλέπεται ἐν τοῖς ἀκολουθοῦσι παραγράφοις ἢ ἐν τῷ ἄρθρῳ 60.

3. Ἐὰν ὁ λόγος ἀφορᾷ ἀποκλειστικῶς εἰς ὠρισμένας διατάξεις, δύναται νὰ γίνῃ ἐπὶ κλησις τοῦτου μόνον ἐν ἀναφορᾷ πρὸς τὰς διατάξεις ταύτας ὁσάκις :

- (α) αἱ εἰρημένα διατάξεις εἶναι διαχωρισταὶ ἀπὸ τοῦ ὑπολοίπου τῆς συνθήκης ἐν ἀναφορᾷ πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν των
- (β) προκύπτῃ ἐκ τῆς συνθήκης ἢ ἄλλως πως ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ ἀποδοχὴ τῶν διατάξεων τούτων δὲν ἦτο οὐσιῶδες θεμέλιον τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ἐτέρου μέρους ἢ μερῶν πρὸς δέσμευσιν διὰ τῆς συνθήκης ὡς συνόλου καὶ
- (γ) ἡ συνέχισις ἐκπληρώσεως τοῦ ὑπολοίπου τῆς συνθήκης δὲν ἤθελε ἀποβῇ ἀδικος.

4. Εἰς περιπτώσεις ἐμπιπτούσας ἐντὸς τῶν ἀρθρῶν 49 καὶ 50, τὸ δικαιούμενον νὰ ἐπικαλεσθῇ ἀπάτην ἢ δεκασμὸν Κράτος δύναται νὰ προβῇ εἰς τοῦτο ἐν ἀναφορᾷ εἴτε πρὸς ὁλόκληρον τὴν συνθήκην εἴτε, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς παραγράφου 3, πρὸς τὰς συγκεκριμένους διατάξεις μεμονωμένως.

5. Εἰς περιπτώσεις ἐμπιπτούσας ἐντὸς τῶν ἀρθρῶν 51, 52 καὶ 53, οὐδεὶς διαχωρισμὸς τῶν διατάξεων συνθήκης ἐπιτρέπεται.

Ἄρθρον 45

Ἀπώλεια δικαιώματος ἐπικλήσεως λόγου ἀκυρώσεως, τερματισμοῦ, ἀποχωρήσεως ἢ ἀναστολῆς τῆς ἐφαρμογῆς συνθήκης τινός

Κράτος τι δὲν δύναται πλέον νὰ ἐπικαλεσθῇ λόγον τινὰ ἀκυρώσεως, τερματισμοῦ, ἀποχωρήσεως ἢ ἀναστολῆς τῆς ἐφαρμογῆς τῆς συνθήκης δυνάμει τῶν ἀρθρῶν 46 ἕως 50 ἢ τῶν ἀρθρῶν 60 καὶ 62 ἐφ' ὅσον, μετὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ γνῶσιν τῶν γεγονότων :

- (α) τοῦτο ρητῶς ἤθελε συμφωνήσῃ ὅτι ἡ συνθήκη εἶναι ἔγκυρος ἢ ὅτι παραμένει ἐν ἰσχύϊ ἢ συνεχίζει νὰ εἶναι ἐφαρμόσιμος ἢ
- (β) τοῦτο δέον ὅπως θεωρηθῇ λόγω τῆς συμπεριφορᾶς του ὡς ἀποδεχθὲν τὴν ἐγκυρότητα τῆς συνθήκης ἢ τὴν διατήρησιν αὐτῆς ἐν ἰσχύϊ ἢ ἐν ἐφαρμογῇ, ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως.

ΤΜΗΜΑ 2 : ΑΚΥΡΟΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΩΝ

Ἄρθρον 46

Διατάξεις ἐσωτερικοῦ δικαίου περὶ τῆς ἀρμοδιότητος συνάψεως συνθηκῶν

1. Κράτος τι δὲν δύναται νὰ ἐπικαλεσθῇ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ πρὸς δέσμευσιν διὰ τινος συνθήκης, συγκατάθεσίς του ἔχει ἐκφρασθῇ κατὰ παράβασιν τῶν περὶ ἀρμοδιότητος συνάψεως συνθηκῶν διατάξεων τοῦ ἐσωτερικοῦ αὐτοῦ δικαίου καὶ ὅτι (τὸ γεγονὸς τοῦτο) ἀκυροῖ τὴν τοιαύτην συγκατάθεσιν, ἐκτὸς ἐὰν ἡ τοιαύτη παράβασις ἦτο προφανὴς καὶ ἀφεώρα εἰς τινα θεμελιώδους σημασίας κανόνας τοῦ ἐσωτερικοῦ αὐτοῦ δικαίου.

2. Ἡ παράβασις εἶναι προφανὴς ἐὰν ἀντικειμενικῶς καθίσταται πρόδηλος εἰς πᾶν Κράτος ἐνεργοῦν ἐπὶ τοῦ θέματος συμφώνως πρὸς τὴν συνήθη πρακτικὴν καὶ ἐν καλῇ πίστει.

Ἄρθρον 47

Εἰδικοί περιορισμοὶ τῆς ἐξουσίας ἐκφράσεως τῆς συγκαταθέσεως Κράτους τινός

Ἐὰν ἡ ἐξουσία ἀντιπροσώπου τινός πρὸς ἐκφρασιν τῆς συγκαταθέσεως Κράτους τινός πρὸς δέσμευσιν δι' ὠρισμένης συνθήκης ἔχῃ ὑπαχθῇ εἰς εἰδικόν τινα περιορισμόν, ἢ ὑπ' αὐτοῦ παράλειψις τηρήσεως τοῦ ἐν λόγω περιορισμοῦ δὲν δύναται νὰ προβληθῇ ὡς ἀκυροῦσα τὴν ἐκφραστῆσαν ὑπ' αὐτοῦ συγκατάθεσιν, ἐκτὸς ἐὰν ὁ περιορισμὸς ἐγνωστοποιήθῃ πρὸς τὰ λοιπὰ διαπραγματευόμενα Κράτη πρὶν ἢ οὗτος ἐκφράσῃ τὴν τοιαύτην συγκατάθεσιν.

Ἄρθρον 48

Πλάνη

1. Κράτος τι δύναται νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν ἐν τινι συνθήκῃ εἰσχωρήσαν πλάνην ὡς ἀκυροῦσαν τὴν συγκατάθεσιν του πρὸς δέσμευσιν διὰ τῆς συνθήκης ἐὰν ἡ πλάνη στρέφεται περὶ γεγονὸς ἢ κατάστασιν τὴν ὁποίαν τὸ Κράτος τοῦτο ὑπέθετε ὑπάρχουσας κατὰ τὸν χρόνον συνάψεως τῆς συνθήκης καὶ ἡ ὁποία ἀπετέλει οὐσιῶδες θεμέλιον τῆς συγκαταθέσεώς του πρὸς δέσμευσιν διὰ τῆς συνθήκης.

2. Ἡ παράγραφος 1 δὲν ἐφαρμόζεται ἐὰν τὸ περὶ οὗ πρόκειται Κράτος συνέβαλε διὰ τῆς ἰδίας αὐτοῦ συμπεριφορᾶς εἰς τὴν πλάνην ἢ ἐὰν αἱ περιστάσεις ἦσαν τοιαῦται ὥστε τὸ Κράτος τοῦτο ὥφειλε νὰ ἔχη γνῶσιν τῆς ἐνδεχομένης πλάνης.

3. Πλάνη στρεφόμενη ἀποκλειστικῶς περὶ τὴν λεκτικὴν διατύπωσιν τοῦ κειμένου τῆς συνθήκης δὲν ἐπηρεάζει τὴν ἐγκυρότητα αὐτῆς· ἐν προκειμένῳ ἐφαρμόζεται τὸ ἄρθρον 79.

Ἄρθρον 49

Ἀπάτη

Ἐὰν Κράτος τι ἤχθη εἰς τὴν ἀπόφασιν συνάψεως συνθήκης τινός διὰ τῆς ἀπατηλῆς συμπεριφορᾶς ἐτέρου διαπραγματευομένου Κράτους, τὸ Κράτος δύναται νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν ἀπάτην ὡς ἀκυροῦσαν τὴν συγκατάθεσίν του πρὸς δέσμευσιν διὰ τῆς συνθήκης.

Ἄρθρον 50

Δεκασμός ἀντιπροσώπου Κράτους τινός

Ἐὰν ἡ δήλωσις συγκαταθέσεως Κράτους τινός πρὸς δέσμευσιν διὰ τινος συνθήκης προσεκλήθη διὰ δεκασμοῦ τοῦ ἀντιπροσώπου του εὐθέως ἢ ἐμμέσως γενομένου ὑπὸ ἐτέρου διαπραγματευομένου Κράτους, τὸ Κράτος δύναται νὰ ἐπικαλεσθῇ τὸν τοιοῦτον δεκασμόν ὡς ἀκυροῦντα τὴν συγκατάθεσίν του πρὸς δέσμευσιν διὰ τῆς συνθήκης.

Ἄρθρον 51

Ἐξαναγκασμός ἀντιπροσώπου Κράτους τινός

Ἡ δήλωσις συγκαταθέσεως Κράτους τινός πρὸς δέσμευσιν διὰ τινος συνθήκης, ἡ προκληθεῖσα κατόπιν ἐξαναγκασμοῦ τοῦ ἀντιπροσώπου του διὰ πράξεων ἢ ἀπειλῶν ἀπευθυνομένων κατ' αὐτοῦ, παραμένει ἄνευ νομικοῦ ἀποτελέσματος.

Ἄρθρον 52

Ἐξαναγκασμός Κράτους κατόπιν ἀπειλῆς ἢ χρήσεως βίας

Ἡ συνθήκη εἶναι ἄκυρος ἐὰν ἡ σύναψίς της προσεκλήθη κατόπιν ἀπειλῆς ἢ χρήσεως βίας κατὰ παράβασιν τῶν ἀρχῶν τοῦ διεθνοῦς δικαίου τῶν περιλαμβανομένων εἰς τὸν Χάρτην τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν.

Ἄρθρον 53

Συνθήκαι συγκρουόμεναι πρὸς ἐπιτακτικὸν κανόνα τοῦ γενικοῦ διεθνοῦς δικαίου (jus cogens)

Ἡ συνθήκη εἶναι ἄκυρος ἐὰν, κατὰ τὸν χρόνον τῆς συνάψεώς της, συγκρούεται πρὸς ἐπιτακτικὸν κανόνα τοῦ γενικοῦ διεθνοῦς δικαίου. Διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς παρούσης Συμβάσεως, ἐπιτακτικὸς κανὼν γενικοῦ διεθνοῦς δικαίου σημαίνει τὸν ὑπὸ τῆς διεθνοῦς κοινωνίας τῶν Κρατῶν ὡς συνόλου παραδεδεγμένον καὶ ἀνεγνωρισμένον κανόνα ἐκ τοῦ ὁποίου οὐδεμία ἀπόκλισις ἐπιτρέπεται καὶ ὁ ὁποῖος δύναται νὰ τροποποιηθῇ μόνον διὰ μεταγενεστέρου κανόνος γενικοῦ διεθνοῦς δικαίου ἔχοντος τὸν αὐτὸν χαρακτῆρα.

ΤΜΗΜΑ 3 : ΤΕΡΜΑΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΝΑΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΣΥΝΘΗΚΩΝ

Ἄρθρον 54

Τερματισμός ἢ ἀποχώρησις ἐκ τινος συνθήκης δυνάμει τῶν διατάξεων αὐτῆς ἢ τῇ συγκαταθέσει τῶν μερῶν

Ὁ τερματισμός συνθήκης τινός ἢ ἡ ἀποχώρησις μέρους τινός δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ :

(α) συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς συνθήκης· ἢ

(β) κατὰ πάντα χρόνον τῇ συγκαταθέσει πάντων τῶν μερῶν κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τῶν λοιπῶν συμβαλλομένων Κρατῶν.

"Αρθρον 55

Μείωσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μερῶν πολυμεροῦς τινος
 συνθήκης κάτω τοῦ ἀπαιτουμένου τοιοῦτου
 διὰ τὴν ἑναρξιν ἰσχύος αὐτῆς

Ἐκτός ἐάν ἄλλως προβλέπη ἡ συνθήκη, ἡ πολυμερὴς συνθήκη δὲν τερμα-
 τίζεται ἐνεκα μόνου τοῦ γεγονότος ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν μερῶν μειοῦται κάτω
 τοῦ ἀπαιτουμένου τοιοῦτου διὰ τὴν ἑναρξιν ἰσχύος αὐτῆς.

"Αρθρον 56

Καταγγελία ἢ ἀποχώρησις ἐκ τινος συνθήκης
 μὴ περιεχούσης διάταξιν περὶ τερματισμοῦ,
 καταγγελίας ἢ ἀποχωρήσεως

1. Ἡ συνθήκη ἢ ὁποία δὲν περιέχει διάταξιν περὶ τερματισμοῦ τῆς καὶ
 ἢ ὁποία δὲν προβλέπει περὶ καταγγελίας ἢ ἀποχωρήσεως δὲν ἐπιδέχεται
 καταγγελίαν ἢ ἀποχώρησιν ἐκτός ἐάν :

- (α) ἀποδεικνύηται ὅτι τὰ μέρη ἐσκόπουν νὰ ἐπιτρέψουν τὴν δυνατό-
 τητα καταγγελίας ἢ ἀποχωρήσεως ἢ
- (β) ἐκ τῆς φύσεως τῆς συνθήκης συνάγεται δικαίωμα καταγγελίας
 ἢ ἀποχωρήσεως.

2. Μέρος τι ὀφείλει νὰ εἰδοποιῇ τοῦλάχιστον δώδεκα μῆνας προηγου-
 μένως περὶ τῆς προθέσεώς του ὅπως καταγγεῖλῃ ἢ ἀποχωρήσῃ ἐκ τινος
 συνθήκης δυνάμει τῆς παραγράφου 1.

"Αρθρον 57

Ἀναστολή τῆς ἐφαρμογῆς συνθήκης τινὸς δυνάμει διατάξεων
 αὐτῆς ἢ τῇ συγκαταθέσει τῶν μερῶν

Ἡ ἑναντι πάντων τῶν μερῶν ἢ ἐνὸς συγκεκριμένου μέρους ἐφαρμογὴ
 συνθήκης τινὸς δύναται νὰ ἀναστέλληται :

- (α) συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς συνθήκης ἢ
- (β) κατὰ πάντα χρόνον τῇ συγκαταθέσει πάντων τῶν μερῶν κατόπιν
 συνεννοήσεως μετὰ τῶν λοιπῶν συμβαλλομένων Κρατῶν.

"Αρθρον 58

Ἀναστολή τῆς ἐφαρμογῆς πολυμεροῦς τινος συνθήκης κατόπιν
 συμφωνίας μετὰξὺ ὠρισμένων μόνον ἐκ τῶν μερῶν

1. Δύο ἢ πλείονα μέρη πολυμεροῦς τινος συνθήκης δύνανται νὰ συνά-
 ψουν συμφωνίαν περὶ ἀναστολῆς τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῆς συν-
 θήκης, προσωρινῶς καὶ μόνον ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς μεταξὺ των σχέσεις,
 ἐάν :

- (α) ἡ δυνατότης τοιαύτης ἀναστολῆς προβλέπηται ὑπὸ τῆς συνθή-
 κης ἢ
- (β) ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἀναστολῆς δὲν ἀπαγορεύηται ὑπὸ τῆς συνθήκης
 καί :
 - (i) δὲν ἐπηρεάζῃ τὴν ὑπὸ τῶν λοιπῶν μερῶν ἀπόλαυσιν τῶν
 δικαιωμάτων των δυνάμει τῆς συνθήκης ἢ τὴν ἐκπλήρωσιν
 τῶν ὑποχρεώσεων των
 - (ii) δὲν εἶναι ἀσυμβίβαστος πρὸς τὸ ἀντικείμενον καὶ τὸν σκο-
 πὸν τῆς συνθήκης.

2. Ἐκτός ἐάν ἐν περιπτώσει ἐμπιπτούσῃ ἐντὸς τῆς παραγράφου 1 (α)
 ἡ συνθήκη προβλέπη ἄλλως, τὰ περὶ ὧν πρόκειται μέρη ὀφείλουν νὰ γνω-
 στοποιούν πρὸς τὰ λοιπὰ μέρη τὴν περὶ συνάψεως τῆς συμφωνίας πρόθε-
 σίν των, καθὼς καὶ τὰς διατάξεις ἐκείνας τῆς συνθήκης τὴν ἐφαρμογὴν
 τῶν ὁποίων σκοποῦν ν' ἀναστείλουν.

"Αρθρον 59

Τερματισμός ή αναστολή της εφαρμογής συνθήκης τινός συναγομένη εκ της συνάψεως μεταγενεστέρας συνθήκης

1. Συνθήκη τις θεωρείται ως τερματισθείσα εάν άπαντα τὰ μέρη αυτής συνάψουν μεταγενεστέρα συνθήκην άφορώσαν εις τὸ αὐτὸ θέμα καί :

(α) εκ της μεταγενεστέρας ταύτης συνθήκης προκύπη ή άλλως πως άποδεικνύηται ότι τὰ μέρη έσκόπουں όπως τὸ θέμα διέπεται υπό της συνθήκης ταύτης ή

(β) αἱ διατάξεις της μεταγενεστέρας ταύτης συνθήκης είναι τοσοῦτον άσυμβίβασται πρὸς εκείνας της προγενεστέρας τοιαύτης ώστε αἱ δύο συνθήκαι νά μή είναι δυνατόν νά εφαρμόζωνται ταύτοχρόνως.

2. Η προγενεστέρα συνθήκη θεωρείται ως ανασταλείσα εν τη εφαρμογή της μόνον εάν προκύπη εκ της μεταγενεστέρας συνθήκης ή άλλως πως άποδεικνύηται ότι τοιαύτη ήτο ή πρόθεσις τῶν μερῶν.

"Αρθρον 60

Τερματισμός ή αναστολή της εφαρμογής συνθήκης τινός συνεπεία άθετήσεως της

1. Ούσιώδης άθέτησις διμερούς τινος συνθήκης ύφ' ενός τῶν μερῶν παρέχει δικαίωμα εις τὸ έτερον νά επικαλεσθῇ ταύτην ως λόγον διὰ τὸν τερματισμόν της συνθήκης ή διὰ τήν αναστολήν της εφαρμογής αυτής εν τῷ συνόλῳ ή εν μέρει.

2. Ούσιώδης άθέτησις πολυμερούς τινος συνθήκης ύφ' ενός τῶν μερῶν παρέχει δικαίωμα :

(α) εις τὰ λοιπά μέρη δι' από κοινοῦ συμφωνίας νά αναστείλουν τήν εφαρμογήν της συνθήκης εν τῷ συνόλῳ ή εν μέρει ή νά τερματίσουν ταύτην είτε :

(i) εις τὰς σχέσεις αὐτῶν μετά τοῦ ύπαιτίου της άθετήσεως Κράτους, είτε

(ii) εις τὰς σχέσεις μεταξύ πάντων τῶν μερῶν

(β) εις τὸ ειδικῶς επηρεαζόμενον εκ της άθετήσεως μέρος νά επικαλεσθῇ ταύτην ως λόγον αναστολῆς της εφαρμογής της συνθήκης εν τῷ συνόλῳ ή εν μέρει εις τὰς σχέσεις αὐτοῦ μετά τοῦ ύπαιτίου της άθετήσεως Κράτους

(γ) εις οἰονδήποτε μέρος, πλὴν τοῦ ύπαιτίου της άθετήσεως Κράτους, νά επικαλεσθῇ ταύτην ως λόγον αναστολῆς της εφαρμογής της συνθήκης εν τῷ συνόλῳ ή εν μέρει έναντι εαυτοῦ εάν ή συνθήκη είναι τοιαύτης φύσεως ώστε ούσιώδης άθέτησις τῶν διατάξεων της ύφ' ενός μέρους νά μεταβάλλη ριζικῶς τήν θέσιν εκάστου μέρους εν σχέσει πρὸς τήν περαιτέρω εκπλήρῳσιν τῶν εκ της συνθήκης υποχρεώσεων αὐτοῦ.

3. Διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος άρθρου, ούσιώδη άθέτησιν συνιστᾷ :

(α) ή μη επιτρεπομένη υπό της παρούσης Συμβάσεως άπόρριψις της συνθήκης ή

(β) ή παράβασις διατάξεως τινος σημαντικῆς διὰ τήν επίτευξιν τοῦ άντικειμένου ή τοῦ σκοποῦ της συνθήκης.

4. Αἱ άνωτέρω παράγραφοι τίθενται άνευ επηρεασμοῦ οἰασδήποτε εν τη συνθήκη διατάξεως εφαρμοστέας εν περιπτώσει άθετήσεως.

5. Αἱ παράγραφοι 1 έως 3 δὲν εφαρμόζονται ἐπὶ διατάξεων άφορωσῶν εις τήν προστασίαν τοῦ ανθρώπου καὶ περιεχομένων εις συνθήκας ανθρωπιστικοῦ χαρακτήρος, συγκεκριμένως δὲ ἐπὶ διατάξεων απαγορευουσῶν πᾶσαν μορφήν αντιποίνων κατὰ προσώπων προστατευομένων υπό τοιούτων συνθηκῶν.

"Αρθρον 61

Έπιγενομένη άδυναμία έκπληρώσεως

1. Μέρος τι δύναται νά έπικαλεσθῇ τήν άδυναμίαν έκπληρώσεως συνθήκης ως λόγον τερματισμοῦ ἢ άποχωρήσεως έκ ταύτης εάν ἡ άδυναμία προέρχεται έκ τῆς μονίμου έξαλείψεως ἢ καταστροφῆς άντικειμένου τινός άπαραίτητου διά τήν έκτέλεσιν τῆς συνθήκης. Έάν ἡ άδυναμία εἶναι προσωρινή, δύναται νά προβληθῇ αὕτη μόνον ως λόγος άναστολῆς τῆς εφαρμογῆς τῆς συνθήκης.

2. Ἡ άδυναμία έκπληρώσεως δέν δύναται νά προβληθῇ υπό τινος μέρους ως λόγος τερματισμοῦ, άποχωρήσεως ἢ άναστολῆς τῆς εφαρμογῆς τῆς συνθήκης εάν ἡ άδυναμία προήλθεν έκ τῆς υπό τοῦ μέρους τούτου άθετήσεως εἴτε υποχρεώσεώς τινος πηγαζούσης έκ τῆς συνθήκης εἴτε οἰασδήποτε έτέρας διεθνούς υποχρεώσεώς του έναντι οἰουδήποτε έτέρου μέρους τῆς συνθήκης.

"Αρθρον 62

Θεμελιώδης μεταβολή τῶν περιστάσεων

1. Θεμελιώδης μεταβολή τῶν περιστάσεων, έπελθοῦσα έν σχέσει πρὸς τὰς ύφισταμένες τοιαύτας κατὰ τήν σύναψιν τῆς συνθήκης καί μὴ προβλεφθεῖσα υπό τῶν μερῶν, δέν δύναται νά προβληθῇ ως λόγος τερματισμοῦ ἢ άποχωρήσεως έκ τῆς συνθήκης έκτός εάν :

(α) ἡ ύπαρξις τῶν περιστάσεων τούτων άπετέλει τὸ οὐσιῶδες θεμέλιον τῆς συγκатаθέσεως τῶν μερῶν πρὸς δέσμευσιν διά τῆς συνθήκης καί

(β) ἡ συνέπεια τῆς μεταβολῆς συνίσταται εἰς τήν ριζικήν μεταβολήν τῆς έκτάσεως τῶν υποχρεώσεων αἱ ὁποῖαι παραμένουν εἰσέτι νά έκπληρωθοῦν δυνάμει τῆς συνθήκης.

2. Θεμελιώδης μεταβολή τῶν περιστάσεων δέν δύναται νά προβληθῇ ως λόγος τερματισμοῦ ἢ άποχωρήσεως έκ τινος συνθήκης :

(α) εάν ἡ συνθήκη επιβάλλῃ ὄριον ἢ

(β) εάν ἡ θεμελιώδης μεταβολή εἶναι συνέπεια άθετήσεως υπό τοῦ επικαλουμένου ταύτην μέρους εἴτε υποχρεώσεως δυνάμει τῆς συνθήκης εἴτε οἰασδήποτε έτέρας διεθνούς υποχρεώσεώς του έναντι οἰουδήποτε έτέρου μέρους τῆς συνθήκης.

3. Έάν, κατὰ τὰς άνωτέρω παραγράφους, έν μέρος δύναται νά έπικαλεσθῇ θεμελιώδη τινά μεταβολήν τῶν περιστάσεων ως λόγον τερματισμοῦ ἢ άποχωρήσεως έκ συνθήκης, δύναται επίσης νά έπικαλεσθῇ τήν μεταβολήν καί ως λόγον άναστολῆς τῆς εφαρμογῆς τῆς συνθήκης.

"Αρθρον 63

Διακοπή διπλωματικῶν ἢ προξενικῶν σχέσεων

Ἡ διακοπή διπλωματικῶν ἢ προξενικῶν σχέσεων μεταξύ μερῶν συνθήκης τινός δέν επηρεάζει τὰς διά τῆς συνθήκης μεταξύ αὐτῶν δημιουργηθείσας νομικάς σχέσεις έκτός καθ' ἣν έκτασιν ἡ ύπαρξις διπλωματικῶν ἢ προξενικῶν σχέσεων εἶναι άπαραίτητος προϋπόθεσις διά τήν εφαρμογήν τῆς συνθήκης.

"Αρθρον 64

Έμφάνισις νέου έπιτακτικοῦ κανόνος γενικοῦ διεθνούς δικαίου (jus cogens)

Έν περιπτώσει δημιουργίας νέου τινός έπιτακτικοῦ κανόνος γενικοῦ διεθνούς δικαίου, πᾶσα ύφισταμένη συνθήκη ἢ ὁποῖα συγκρούεται πρὸς τὸν κανόνα τοῦτον καθίσταται άκυρος καί τερματίζεται.

ΤΜΗΜΑ 4: ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

"Άρθρον 65

Ακολουθητέα διαδικασία διά την ακύρωσιν, τερματισμόν, αποχώρησιν ή αναστολήν της εφαρμογής συνθήκης τινός

1. Μέρος τὸ ὁποῖον δυνάμει τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως ἐπικαλεῖται εἴτε ἐλάττωμά τι ἐν τῇ συγκαταθέσει του πρὸς δέσμευσιν διὰ συνθήκης εἴτε λόγον δικαιολογούντα προσβολὴν τῆς ἐγκυρότητος συνθήκης, τερματισμόν αὐτῆς, ἀποχώρησιν ἐκ ταύτης ἢ ἀναστολήν τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῆς, δεόν νὰ γνωστοποιῇ πρὸς τὰ λοιπὰ μέρη τὸ αἴτημά του. Ἡ γνωστοποίησις δεόν νὰ ἀναφέρῃ τὸ προτεινόμενον νὰ ληφθῇ μέτρον ἐν σχέσει πρὸς τὴν συνθήκην καὶ τὴν αἰτιολογίαν αὐτοῦ.

2. Ἐάν, μετὰ τὴν ἐκπνοὴν μιᾶς χρονικῆς περιόδου, ἡ ὁποία, ἐξαιρέσει τῶν περιπτώσεων ἐπείγουσης ἀνάγκης, δὲν δύναται νὰ εἶναι μικροτέρα τῶν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς γνωστοποιήσεως, οὐδὲν μέρος ἤθελε προβάλῃ οἰανδήποτε ἀντίρρῃσιν, τὸ γνωστοποιοῦν μέρος δύναται νὰ ἐφαρμόσῃ κατὰ τὸν ἐν ἄρθρῳ 67 προβλεπόμενον τρόπον τὸ προταθὲν ὑπ' αὐτοῦ μέτρον.

3. Ἐάν, ὅμως, ἤθελε προβληθῇ ἀντίρρῃσις ὑφ' οἰουδήποτε ἐτέρου μέρους, τὰ μέρη δεόν νὰ ἐπιδιώκουν λύσιν διὰ τῶν ἐν Ἄρθρῳ 33 τοῦ Χάρτου τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ἐνδεικνυομένων μέσων.

4. Οὐδὲν διαλαμβανόμενον ἐν τοῖς ἀνωτέρω παραγράφοις θέλει ἐπηρεάζει τὰ δικαιώματα ἢ τὰς ὑποχρεώσεις τῶν μερῶν δυνάμει οἰωνδήποτε ἐν ἰσχύϊ διατάξεων δεσμευουσῶν τὰ μέρη ἀναφορικῶς πρὸς τὴν διευθετήσιν διαφορῶν.

5. Ἄνευ ἐπηρεασμοῦ τοῦ ἄρθρου 45, τὸ γεγονός ὅτι ἐν Κράτος δὲν ἔχει ἐκ τῶν προτέρων προβῇ εἰς τὴν ἐν παραγράφῳ 1 καθοριζομένην γνωστοποίησιν δὲν κωλύει τοῦτο ἀπὸ τοῦ νὰ προβῇ εἰς τὴν τοιαύτην γνωστοποίησιν ἐν τῇ ἀπαντήσει του πρὸς ἕτερον μέρος ἀπαιτοῦν παρ' αὐτοῦ ἐκπλήρωσιν τῆς συνθήκης ἢ καταγγέλον παραβίασιν αὐτῆς.

"Άρθρον 66

Διαδικασίαι δικαστικῆς διευθετήσεως,
διαιτησίας καὶ συμβιβασμοῦ

Ἐάν, κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 65, οὐδεμία λύσις θέλει ἐπιτευχθῇ ἐντὸς χρονικῆς περιόδου δώδεκα μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας προβολῆς τῆς ἀντίρρῃσεως, αἱ κατωτέρω διαδικασίαι δεόν νὰ ἀκολουθῶνται:

- (α) ἐν ἑκαστον τῶν μερῶν ἐχόντων διαφορὰν τινα περὶ τὴν ἐφαρμογὴν ἢ τὴν ἐρμηνεῖαν τοῦ ἄρθρου 53 ἢ 64, δύναται δι' ἐγγράφου αἰτήσεως νὰ ὑποβάλῃ ταύτην εἰς τὸ Διεθνὲς Δικαστήριον τῆς Δικαιοσύνης πρὸς ἀπόφασιν, ἐκτὸς ἐὰν τὰ μέρη ἀπὸ κοινοῦ συμφωνοῦν νὰ ὑποβάλουν τὴν διαφορὰν εἰς διαιτησίαν·
- (β) ἐν ἑκαστον τῶν μερῶν ἐχόντων διαφορὰν περὶ τὴν ἐφαρμογὴν ἢ τὴν ἐρμηνεῖαν οἰουδήποτε τῶν λοιπῶν ἄρθρων τοῦ Μέρους V τῆς παρούσης Συμβάσεως δύναται νὰ θέσῃ εἰς κίνησιν τὴν ἐν τῷ Παραρτήματι τῆς Συμβάσεως καθοριζομένην διαδικασίαν δι' ὑποβολῆς πρὸς τοῦτο παρακλήσεως πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

"Άρθρον 67

Ἐγγραφα ἀπαιτούμενα διὰ τὴν ἀκύρωσιν, τὸν τερματισμόν, τὴν ἀποχώρησιν ἢ τὴν ἀναστολήν τῆς ἐφαρμογῆς συνθήκης τινός

1. Ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 65 προβλεπομένη γνωστοποίησις δεόν νὰ διατυποῦται ἐγγράφως.

2. Πᾶσα πράξις ἀκυρώσεως, τερματισμοῦ, ἀποχωρήσεως ἢ ἀναστολῆς τῆς ἐφαρμογῆς συνθήκης τινὸς συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς συνθήκης ἢ τῶν παραγράφων 2 ἢ 3 τοῦ ἄρθρου 65 δεόν νὰ ἐνεργῇται μέσῳ ἐγγράφου κοινοποιουμένου πρὸς τὰ λοιπὰ μέρη. Ἐὰν τὸ ἐγγράφον δὲν εἶναι ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Κράτους, Ἀρχηγοῦ Κυβερνήσεως ἢ Ὑπουργοῦ Ἑξωτερικῶν, ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Κράτους ὁ ὁποῖος κοινοποιεῖ τοῦτο δύναται νὰ κληθῇ νὰ προσκομίῃ πληρεξούσιον.

Ἄρθρον 68

Ἀνάκλησις γνωστοποιήσεων καὶ ἐγγράφων προβλεπομένων ἐν τοῖς ἄρθροis 65 καὶ 67

Γνωστοποιήσις ἢ ἐγγράφον προβλεπόμενον ἐν ἄρθρῳ 65 ἢ 67 δύναται νὰ ἀνακληθῇ κατὰ πάντα χρόνον πρὶν ἢ τοῦτο λάβῃ ἰσχύν.

ΤΜΗΜΑ 5 : ΣΥΝΕΠΕΙΑΙ ΑΚΥΡΟΤΗΤΟΣ, ΤΕΡΜΑΤΙΣΜΟΥ Ἡ ΑΝΑΣΤΟΛΗΣ ΤΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ

Ἄρθρον 69

Συνέπειαι ἀκυρότητος συνθήκης τινὸς

1. Συνθήκη τῆς ὁποίας ἡ ἀκυρότης διαπιστοῦται δυνάμει τῆς παρούσης Συμβάσεως εἶναι ἄκυρος. Αἱ διατάξεις ἀκύρου συνθήκης οὐδεμίαν νομικὴν ἰσχύν κέκτληται.

2. Ἐὰν παρὰ ταῦτα ἐπὶ τῇ βάσει τοιαύτης συνθήκης ἔχουν διενεργηθῇ πράξεις :

- (α) ἕκαστον μέρος δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ παρὰ τοῦ ἐτέρου τὴν κατὰ τὸ δυνατόν ἀμοιβαίαν ἀποκατάστασιν εἰς τὴν θέσιν ἢ ὁποία θὰ ὑφίστατο ἐὰν δὲν εἶχον διενεργηθῇ αἱ πράξεις·
- (β) πράξεις διενεργηθεῖσαι καλοπίστως πρὶν ἢ προβληθῇ ἡ ἀκυρότης δὲν καθίστανται παράνομοι ἔνεκα μόνον τοῦ λόγου τῆς ἀκυρότητος τῆς συνθήκης.

3. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 49, 50, 51 ἢ 52, ἡ παράγραφος 2 δὲν ἐφαρμόζεται ὡς πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο εἰς τὸ ὁποῖον καταλογίζεται ἡ ἀπάτη, ἡ πράξις τοῦ δεκασμοῦ ἢ ὁ ἐξαναγκασμός.

4. Ἐν περιπτώσει ἀκυρότητος τῆς συγκαταθέσεως ὠρισμένου Κράτους πρὸς δέσμευσιν διὰ πολυμεροῦς τινος συνθήκης, οἱ ἀνωτέρω κανόνες ἐφαρμόζονται εἰς τὰς σχέσεις μεταξὺ τοῦ Κράτους τούτου καὶ τῶν μερῶν τῆς συνθήκης.

Ἄρθρον 70

Συνέπειαι τερματισμοῦ συνθήκης τινὸς

1. Ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως προβλέπῃ ἡ συνθήκη ἢ τὰ μέρη ἄλλως συμφωνοῦν, ὁ τερματισμὸς συνθήκης τινὸς δυνάμει τῶν διατάξεων αὐτῆς ἢ συμφώνως πρὸς τὴν παροῦσαν Σύμβασιν :

- (α) ἀπαλλάσσει τὰ μέρη πάσης ὑποχρεώσεως περαιτέρω ἐκπληρώσεως τῆς συνθήκης·
- (β) δὲν ἐπηρεάζει οἰονδήποτε δικαίωμα, ὑποχρέωσιν ἢ νομικὴν κατάστασιν τῶν μερῶν δημιουργηθεῖσαν διὰ τῆς ἐκτελέσεως τῆς συνθήκης πρὸ τοῦ τερματισμοῦ τῆς.

2. Ἐὰν ἐν Κράτος καταγγεῖλῃ ἢ ἀποχωρήσῃ ἐκ τινος πολυμεροῦς συνθήκης, ἡ παράγραφος 1 ἐφαρμόζεται εἰς τὰς σχέσεις μεταξὺ τοῦ Κράτους τούτου καὶ ἐκάστου τῶν λοιπῶν μερῶν τῆς συνθήκης ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας καθ' ἣν ἡ τοιαύτη καταγγελία ἢ ἀποχώρησις λαμβάνει ἰσχύν.

"Άρθρον 71

Συνέπεται τῆς ἀκυρότητος συνθήκης συγκρουομένης πρὸς ἐπιτακτικὸν κανόνα γενικοῦ διεθνoῦς δικαίου

1. Ἐν περιπτώσει ἀκύρου συνθήκης κατὰ τὸ ἄρθρον 53, τὰ μέρη ὀφείλουν :

- (α) νὰ περιορίσουν κατὰ τὸ δυνατόν τὰς συνεπείας οἰασδῆποτε πράξεως διενεργηθείσης ἐπὶ τῇ βάσει οἰασδῆποτε διατάξεως συγκρουομένης πρὸς ἐπιτακτικὸν κανόνα τοῦ γενικοῦ διεθνoῦς δικαίου καὶ
- (β) νὰ ἀναπροσαρμόσουν τὰς ἀμοιβαίας αὐτῶν σχέσεις ἐν συμφωνίᾳ πρὸς τὸν ἐπιτακτικὸν κανόνα τοῦ γενικοῦ διεθνoῦς δικαίου.

2. Ἐν περιπτώσει συνθήκης ἡ ὁποία ἀκυροῦται καὶ τερματίζεται κατὰ τὸ ἄρθρον 64, ὁ τερματισμὸς τῆς συνθήκης :

- (α) ἀπαλλάσσει τὰ μέρη πάσης ὑποχρέωσης περαιτέρω ἐκπληρώσεως τῆς συνθήκης·
- (β) δὲν ἐπηρεάζει οἰονδῆποτε δικαίωμα, ὑποχρέωσιν ἢ νομικὴν κατάστασιν τῶν μερῶν δημιουργηθείσαν διὰ τῆς ἐκτελέσεως τῆς συνθήκης πρὸ τοῦ τερματισμοῦ τῆς· νοουμένου ὅτι τὰ ἐν λόγῳ δικαιώματα, ὑποχρεώσεις ἢ καταστάσεις δύνανται μετὰ ταῦτα νὰ διατηρηθοῦν μόνον καθ' ἣν ἔκτασιν ἢ διατήρησιν τῶν δὲν συγκρούεται αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν πρὸς τὸν νέον ἐπιτακτικὸν κανόνα τοῦ γενικοῦ διεθνoῦς δικαίου.

"Άρθρον 72

Συνέπεται ἀναστολῆς τῆς ἐφαρμογῆς συνθήκης τινὸς

1. Ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως προβλέπη ἡ συνθήκη ἢ τὰ μέρη ἄλλως συμφωνοῦν, ἡ ἀναστολὴ τῆς ἐφαρμογῆς συνθήκης κατὰ τὰς διατάξεις αὐτῆς ἢ συμφῶνως πρὸς τὴν παροῦσαν Σύμβασιν :

- (α) ἀπαλλάσσει τὰ μέρη, μετὰξὺ τῶν ὁποίων ἀναστέλλεται ἡ ἐφαρμογὴ τῆς συνθήκης, πάσης ὑποχρέωσης ἐκπληρώσεως τῆς συνθήκης εἰς τὰς ἀμοιβαίας αὐτῶν σχέσεις διαρκούσης τῆς περιόδου τῆς ἀναστολῆς·
- (β) δὲν ἐπηρεάζει ἄλλως πως τὰς δημιουργηθείσας διὰ τῆς συνθήκης νομικὰς σχέσεις μετὰξὺ τῶν μερῶν.

2. Διαρκούσης τῆς περιόδου τῆς ἀναστολῆς τὰ μέρη ὀφείλουν νὰ ἀπέχουν πράξεων τεινουσῶν νὰ παρακωλύσουν τὴν ἐπανάληψιν τῆς ἐφαρμογῆς τῆς συνθήκης.

ΜΕΡΟΣ VI

ΠΟΙΚΙΛΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

"Άρθρον 73

Περιπτώσεις διαδοχῆς Κράτους, εὐθύνῃ Κράτους καὶ ἑναρξεις ἐχθροπραξιῶν

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως οὐδόλως προδικάζουν οἰονδῆποτε σχετικὸν πρὸς συνθήκην τινὰ ζήτημα τὸ ὁποῖον δυνατόν νὰ δημιουργηθῇ ἐκ τῆς διαδοχῆς Κρατῶν ἢ ἐκ τῆς διεθνoῦς εὐθύνῃς Κράτους ἢ ἐκ τῆς ἐνάρξεως ἐχθροπραξιῶν μετὰξὺ Κρατῶν.

"Άρθρον 74

Διπλωματικαὶ καὶ προξενικαὶ σχέσεις καὶ ἡ σύναψις συνθηκῶν

Ἡ διακοπὴ ἢ ἀπουσία διπλωματικῶν ἢ προξενικῶν σχέσεων μετὰξὺ δύο ἢ πλείονων Κρατῶν δὲν κωλύει τὴν σύναψιν συνθηκῶν μετὰξὺ τῶν Κρατῶν τούτων. Ἡ σύναψις συνθήκης δὲν ἐπηρεάζει αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν τὴν κατάστασιν ἐν σχέσει πρὸς τὰς διπλωματικὰς ἢ προξενικὰς σχέσεις.

"Αρθρον 75

Περιπτώσεις επιτιθεμένου Κράτους

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως τίθενται ἄνευ ἐπηρεασμοῦ οἷασι δῆποτε ἐν σχέσει πρὸς συνθήκην τινὰ ὑποχρέωσας ἢ ὁποία δυνατόν νὰ προκύπτῃ διὰ ἐν ἐπιτιθέμενον Κράτος συνεπείᾳ μέτρων ληφθέντων συμφώνως πρὸς τὸν Χάρτην τῶν Ἑνωμένων Ἐθνῶν ἐν ἀναφορᾷ πρὸς τὴν ἐπίθεσιν τοῦ Κράτους τούτου.

ΜΕΡΟΣ VII

ΘΕΜΑΤΟΦΥΛΑΚΕΣ, ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ, ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ
ΚΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΙΣ

"Αρθρον 76

Θεματοφύλακες συνθηκῶν

1. Ὁ καθορισμὸς τοῦ θεματοφύλακος συνθήκης τινὸς δύναται νὰ γίνῃ ὑπὸ τῶν διαπραγματευομένων Κρατῶν, εἴτε ἐν αὐτῇ ταύτῃ τῇ συνθήκῃ εἴτε καθ' οἷονδήποτε ἕτερον τρόπον. Ὁ θεματοφύλαξ δύναται νὰ εἶναι ἐν ἢ πλείονα Κράτη, διεθνὴς ὀργανισμὸς ἢ ὁ ἐπὶ κεφαλῇ διοικητικὸς λειτουργὸς τοῦ ὀργανισμοῦ.

2. Τὰ καθήκοντα τοῦ θεματοφύλακος συνθήκης τινὸς φέρουν διεθνῇ χαρακτῆρα, ὁ δὲ θεματοφύλαξ ὑπέχει ὑποχρέωσιν νὰ ἐνεργῇ ἀμερολήπτως κατὰ τὴν ἐκπλήρωσίν των. Συγκεκριμένως δὲν θέλει ἐπηρεάζει τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην· τὸ γεγονὸς ὅτι μία συνθήκη δὲν ἔχει τεθῇ ἐν ἰσχύϊ ἐναντι ὠρισμένων ἐκ τῶν μερῶν, ἢ ὅτι ἔχει προκύψει διαφορὰ τις μεταξὺ ἑνὸς Κράτους καὶ τοῦ θεματοφύλακος ἀναφορικῶς πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθήκόντων τοῦ τελευταίου.

"Αρθρον 77

Καθήκοντα θεματοφυλάκων

Τὰ καθήκοντα θεματοφύλακος, ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως προβλέπεται ἐν τῇ συνθήκῃ ἢ συμφωνῇται ὑπὸ τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν, περιλαμβάνουν ἰδίᾳ :

- (α) τὴν φύλαξιν τοῦ πρωτοτύπου κειμένου τῆς συνθήκης καὶ παντὸς πληρεξουσίου ἐγγράφου παραδοθέντος πρὸς τὸν θεματοφύλακα·
- (β) τὴν παρασκευὴν κεκυρωμένων ἀντιγράφων τοῦ πρωτοτύπου κειμένου καὶ τὴν σύνταξιν οἷονδήποτε προσθέτου κειμένου τῆς συνθήκης εἰς τοιαύτας ἐπὶ πλέον γλώσσας ὡς ἤθελε ἀπαιτηθῇ ὑπὸ τῆς συνθήκης καὶ τὴν διαβίβασιν αὐτῶν πρὸς τὰ μέρη καὶ τὰ Κράτη τὰ δικαιούμενα νὰ καταστοῦν μέρη τῆς συνθήκης·
- (γ) τὴν λῆψιν οἷονδήποτε ὑπογραφῶν τῆς συνθήκης, ὡς καὶ τὴν παραλαβὴν καὶ φύλαξιν οἷονδήποτε ἐγγράφων, γνωστοποιήσεων καὶ κοινοποιήσεων σχετικῶν πρὸς ταύτην·
- (δ) τὴν ἐξέτασιν κατὰ πόσον ἡ ὑπογραφή ἢ οἷονδήποτε ἔγγραφον, γνωστοποιήσις ἢ κοινοποιήσις σχετικὴ πρὸς τὴν συνθήκην φέρει τὸν ἀπαιτούμενον καὶ προσήκοντα τύπον καί, χρείας καλούσης, τὴν προσέλκυσιν τῆς προσοχῆς τοῦ συγκεκριμένου Κράτους ἐπὶ τοῦ θέματος·
- (ε) τὴν πληροφόρησιν τῶν μερῶν καὶ τῶν Κρατῶν τῶν δικαιουμένων νὰ καταστοῦν μέρη τῆς συνθήκης περὶ τῶν πράξεων, γνωστοποιήσεων καὶ κοινοποιήσεων τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν συνθήκην·
- (στ) τὴν πληροφόρησιν τῶν Κρατῶν τῶν δικαιουμένων νὰ καταστοῦν μέρη τῆς συνθήκης περὶ τοῦ χρόνου λήψεως ἢ καταθέσεως τοῦ ἀπαιτουμένου διὰ τὴν ἐναρξιν ἰσχύος τῆς συνθήκης ἀριθμοῦ ὑπογραφῶν ἢ ἐγγράφων ἐπικυρώσεως, ἀποδοχῆς, ἐγκρίσεως ἢ προσχωρήσεως·

(Ζ) τὴν καταχώρησιν τῆς συνθήκης παρὰ τῇ Γραμματείᾳ τῶν Ἑνωμένων Ἐθνῶν·

(η) τὴν ἐκτέλεσιν καθηκόντων καθοριζομένων εἰς ἐτέρας διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως.

2. Ἐν περιπτώσει οἰασδήποτε διαφορᾶς ἀναφουομένης μεταξὺ ἐνὸς Κράτους καὶ τοῦ θεματοφύλακος περὶ τὴν ἐκτέλεσιν ὑπὸ τοῦ τελευταίου τῶν καθηκόντων αὐτοῦ, ὁ θεματοφύλαξ ὀφείλει νὰ φέρῃ τὸ θέμα εἰς τὴν προσοχὴν τῶν ὑπογραψάντων Κρατῶν καὶ τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν ἢ, ἐὰν τοιαύτη εἶναι ἡ περίπτωσις, τοῦ ἀρμοδίου ὀργάνου τοῦ ἐνδιαφερομένου διεθνoῦς ὀργανισμοῦ.

Ἄρθρον 78

Γνωστοποιήσεις καὶ Κοινοποιήσεις

Ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως ἢ συνθήκη ἢ ἡ παροῦσα Σύμβασις προβλέπῃ, πᾶσα γνωστοποίησις ἢ κοινοποίησις ὑφ' οἰουδήποτε Κράτους δυνάμει τῆς παρούσης Συμβάσεως δεόν ὅπως :

(α) ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ θεματοφύλαξ, διαβιβάζεται ἀπ' εὐθείας πρὸς τὰ Κράτη διὰ τὰ ὁποῖα αὕτη προορίζεται, ἢ ἐὰν ὑπάρχῃ θεματοφύλαξ, πρὸς τὸν τελευταῖον·

(β) θεωρεῖται ὡς πραγματοποιηθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου Κράτους μόνον ἅμα τῇ λήψει ταύτης ὑπὸ τοῦ Κράτους πρὸς τὸ ὁποῖον διεβιβάσθη ἢ, ἐὰν τοιαύτη εἶναι ἡ περίπτωσις, ἅμα τῇ λήψει ταύτης ὑπὸ τοῦ θεματοφύλακος·

(γ) ἐὰν διαβιβάζεται πρὸς θεματοφύλακα, θεωρεῖται ὡς ληφθεῖσα ὑπὸ τοῦ Κράτους πρὸς τὸ ὁποῖον προορίζεται μόνον ὡσάκις τὸ τελευταῖον τοῦτο Κράτος ἐνημερωθῇ σχετικῶς ὑπὸ τοῦ θεματοφύλακος συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον 1 (ε) τοῦ ἁρθροῦ 77.

Ἄρθρον 79

Διόρθωσις λαθῶν ἐν τοῖς κειμένοις ἢ ἐν τοῖς κεκυρωμένοις ἀντιγράφοις τῶν συνθηκῶν

1. Ὅσάκις, μετὰ τὴν ἐπισημοποίησιν τοῦ κειμένου συνθήκης τινός, τὰ ὑπογράψαντα Κράτη καὶ τὰ συμβαλλόμενα Κράτη συμφωνοῦν ὅτι τοῦτο περιέχει λάθος τι, τὸ λάθος τοῦτο, ἐκτὸς ἐὰν ταῦτα ἤθελον ἀποφασίσαι ἑτέρα τινα μέσα διορθώσεως, θέλει διορθοῦται :

(α) διὰ πραγματοποιήσεως τῆς ἀναλόγου διορθώσεως ἐν τῷ κειμένῳ καὶ διὰ τῆς μονογραφήσεως τῆς διορθώσεως ὑπὸ δεόντως ἐξουσιοδοτημένων ἀντιπροσώπων·

(β) διὰ συντάξεως ἢ ἀνταλλαγῆς ἐγγράφου ἢ ἐγγράφων περιεχόντων τὴν διόρθωσιν ἢ ὁποῖα συνεφωνήθη νὰ πραγματοποιηθῇ ἢ

(γ) διὰ τῆς συντάξεως διορθωμένου τινός κειμένου ὁλοκλήρου τῆς συνθήκης κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν ὡς καὶ ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ πρωτοτύπου κειμένου.

2. Ὅσάκις ἡ συνθήκη εἶναι ἐξ ἐκείνων διὰ τὰς ὁποίας ὑπάρχει θεματοφύλαξ, ὁ τελευταῖος ὀφείλει νὰ γνωστοποιῇ τὸ λάθος καὶ τὴν πρότασιν περὶ διορθώσεως του πρὸς τὰ ὑπογράψαντα Κράτη καὶ πρὸς τὰ συμβαλλόμενα καὶ νὰ προσδιορίζῃ ἀνάλογον προθεσμίαν ἐντὸς τῆς ὁποίας δύναται νὰ ὑποβληθῇ ἔνστασις κατὰ τῆς προτεινομένης διορθώσεως. Ἐὰν κατὰ τὴν ἐκπνοὴν τῆς προθεσμίας :

(α) οὐδεμία ἔνστασις ἔχῃ ὑποβληθῇ, ὁ θεματοφύλαξ θὰ προβαίνει εἰς τὴν διόρθωσιν καὶ θὰ μονογράφη ταύτην ἐν τῷ κειμένῳ καὶ θὰ συντάσῃ πρακτικὸν (proces-verbal) περὶ τῆς διορθώσεως τοῦ κειμένου καὶ θὰ κοινοποιῇ ἀντίγραφον τοῦτου πρὸς τὰ μέρη καὶ τὰ Κράτη τὰ δικαιούμενα νὰ καταστοῦν μέρη τῆς συνθήκης·

(β) ἔνστασις τις ἔχῃ ὑποβληθῇ, ὁ θεματοφύλαξ θὰ κοινοποιῇ τὴν ἔνστασιν πρὸς τὰ ὑπογράψαντα Κράτη καὶ πρὸς τὰ συμβαλλόμενα Κράτη.

3. Οἱ ἐν παραγράφοις 1 καὶ 2 κανόνες ἐφαρμόζονται ἐπίσης καὶ ὡςάκις τὸ κείμενον ἔχη ἐπισημοποιηθῇ εἰς δύο ἢ πλείονας γλώσσας καὶ παρουσιάζεται ποιά τις ἀσυμφωνία μεταξύ των τὴν ὁποίαν τὰ ὑπογράψαντα Κράτη καὶ τὰ συμβαλλόμενα Κράτη συμφωνοῦν ὅτι δεόν νὰ διορθώσουν.

4. Τὸ διορθώμενον κείμενον ἀντικαθιστᾷ τὸ ἐλαττωματικὸν τοιοῦτο ἀπ' ἀρχῆς (ab initio) ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως ἀποφασίζουσιν τὰ ὑπογράψαντα Κράτη καὶ τὰ συμβαλλόμενα Κράτη.

5. Ἡ διόρθωσις τοῦ κειμένου συνθήκης τινός ἢ ὁποία ἔχει καταχωρηθῇ δεόν νὰ γνωστοποιῇται πρὸς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν.

6. Ὡςάκις ἀνακαλυφθῇ λάθος ἐν κεκυρωμένῳ ἀντιγράφῳ συνθήκης τινός, ὁ θεματοφύλαξ θὰ συντάσῃ πρακτικὸν (proces verbal) ἀναφέρον τὴν διόρθωσιν καὶ θὰ κοινοποιῇ ἀντίγραφον τούτου πρὸς τὰ ὑπογράψαντα Κράτη καὶ τὰ συμβαλλόμενα Κράτη.

Ἄρθρον 80

Καταχώρησις καὶ δημοσίευσις συνθηκῶν

1. Αἱ συνθήκαι μετὰ τὴν ἐναρξιν ἰσχύος αὐτῶν θὰ διαβιβάζωνται πρὸς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν πρὸς καταχώρησιν ἢ ταξινόμησιν καὶ ἐγγραφὴν εἰς κατάλογον, ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως, καὶ πρὸς δημοσίευσιν αὐτῶν.

2. Ὁ διορισμὸς θεματοφύλακός τινος συνιστᾷ ἐξουσιοδότησιν τούτου πρὸς διενέργειαν τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ προβλεπομένων πράξεων.

ΜΕΡΟΣ VIII

ΤΕΛΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 81

Υπόγραφη

Ἡ παροῦσα Σύμβασις θὰ εἶναι ἀνοικτὴ πρὸς ὑπογραφὴν ὑφ' ἀπάντων τῶν Κρατῶν—Μελῶν τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν ἢ ὑφ' οἵαυδήποτε τῶν ἐδικευμένων ὁργανώσεων ἢ τῆς Διεθνούς Ὀργανώσεως Ἀτομικῆς Ἐνεργείας ἢ μερῶν τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Διεθνούς Δικαστηρίου τῆς Δικαιοσύνης, ὡς καὶ ὑφ' οἵουδήποτε ἑτέρου Κράτους καλουμένου ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν ὅπως καταστή μέρος τῆς Συμβάσεως, ὡς ἀκολουθῶς: Μέχρι τῆς 30ῆς Νοεμβρίου, 1969, ἐν τῷ Ὁμοσπονδιακῷ Ὑπουργείῳ Ἐξωτερικῶν τῆς Αὐστριακῆς Δημοκρατίας, μετέπειτα δὲ μέχρι τῆς 30ῆς Ἀπριλίου, 1970, ἐν τῇ Ἔδρᾳ τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ.

Ἄρθρον 82

Ἐπικύρωσις

Ἡ παροῦσα Σύμβασις ὑπόκειται εἰς ἐπικύρωσιν. Τὰ ἔγγραφα ἐπικυρώσεως κατατίθενται παρὰ τῷ Γενικῷ Γραμματεῖ τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν.

Ἄρθρον 83

Προσχώρησις

Ἡ παροῦσα Σύμβασις θέλει παραμείνῃ ἀνοικτὴ διὰ προσχώρησιν ὑφ' οἵουδήποτε Κράτους ἀνήκοντος εἰς οἰανδήποτε τῶν ἐν ἄρθρῳ 81 μνημονευομένων κατηγοριῶν. Τὰ ἔγγραφα προσχωρήσεως κατατίθενται παρὰ τῷ Γενικῷ Γραμματεῖ τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν.

Ἄρθρον 84

Ἐναρξίς ἰσχύος

1. Ἡ παροῦσα Σύμβασις ἄρχειται ἰσχύουσα μετὰ τριάκοντα ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας καταθέσεως τοῦ τριακοστοῦ πέμπτου ἐγγράφου ἐπικυρώσεως ἢ προσχωρήσεως.

2. "Εναντι εκάστου Κράτους, επικυροῦντος ἢ προσχωροῦντος εἰς τὴν Σύμβασιν μετὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ τριακοστοῦ πέμπτου ἐγγράφου ἐπικυρώσεως ἢ προσχωρήσεως, ἡ Σύμβασις ὄρχεται ἰσχύουσα τὴν τριακοστὴν ἡμέραν ἀπὸ τῆς καταθέσεως ὑπὸ τοῦ Κράτους τούτου τοῦ οἰκείου ἐγγράφου ἐπικυρώσεως ἢ προσχωρήσεως.

"Αρθρον 85

Αὐθεντικὰ κείμενα

Τὸ πρωτότυπον τῆς παρούσης Συμβάσεως τοῦ ὁποίου τὸ Ἀγγλικόν, Γαλλικόν, Ἰσπανικόν, Κινεζικόν καὶ Ρωσικόν κείμενον εἶναι ἐξ ἴσου αὐθεντικόν, θέλει κατατεθῇ παρὰ τῷ Γενικῷ Γραμματεῖ τῶν Ἑνωμένων Ἐθνῶν.

Εἰς ἐπιβεβαίωσιν τῶν ἀνωτέρω οἱ ὑπογεγραμμένοι Πληρεξούσιοι, δεόντως πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτημένοι ὑπὸ τῶν ἀντιστοίχων αὐτῶν Κυβερνήσεων, ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν Σύμβασιν.

ΕΓΕΝΕΤΟ ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ σήμερον τῇ εἰκοστῇ τρίτῃ Μαΐου τοῦ χίλια ἑννεακόσια ἐξήκοντα ἑννέα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

1. Ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῶν Ἑνωμένων Ἐθνῶν θὰ καταρτίσῃται καὶ τηρῇται εἰς κατάλογος συμβιβαστῶν ἀποτελουμένων ἐκ προσοντούχων νομικῶν. Πρὸς τοῦτο, πᾶν Κράτος τὸ ὁποῖον εἶναι μέλος τῶν Ἑνωμένων Ἐθνῶν ἢ μέρος τῆς παρούσης Συμβάσεως θὰ καλῇται νὰ ὑποδείξῃ δύο συμβιβαστάς, τὰ ὀνόματα δὲ τῶν οὕτω ὑποδεικνυομένων θὰ ἀποτελοῦν τὸν κατάλογον. Ἡ θητεία συμβιβαστοῦ, περιλαμβανομένης καὶ τῆς θητείας οἰουδήποτε συμβιβαστοῦ ὑποδεικνυομένου διὰ τὴν πληρῶσιν τυχαίας κενώσεως θέσεως, θὰ εἶναι πενταετής καὶ ἀνανεώσιμος. Συμβιβαστῆς τοῦ ὁποίου ἡ θητεία λήγει ὀφείλει νὰ συνεχίσῃ νὰ ἐκπληροῖ οἷον δὴποτε κατῆκον διὰ τὸ ὁποῖον οὗτος ἔχει ἐπιλεγῇ δυνάμει τῆς ἀκολουθούσης παραγράφου.

2. Ὅσακις πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα ἔχῃ ὑποβληθῇ παράκλησις κατὰ τὸ ἄρθρον 66, ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς ὀφείλει νὰ φέρῃ τὴν διαφορὰν ἐνώπιον συμβιβαστικῆς ἐπιτροπῆς συντιθεμένης ὡς ἀκολουθῶς :

Τὸ Κράτος ἢ τὰ Κράτη τὰ ἀποτελοῦντα τὸ ἓν ἐκ τῶν μερῶν τῆς διαφορᾶς θὰ διορίζουν :

- (α) ἓνα συμβιβαστὴν τῆς ἐθνικότητος τοῦ ἐν λόγῳ Κράτους ἢ τῶν Κρατῶν, ὁ ὁποῖος δύναται νὰ ἐπιλεγῇται ἢ μὴ ἐκ τοῦ ἐν τῇ παραγράφῳ 1 μνημονευομένου καταλόγου· καὶ
- (β) ἓνα συμβιβαστὴν οὐχὶ τῆς ἐθνικότητος τοῦ ἐν λόγῳ Κράτους ἢ οἰουδήποτε τῶν ἐν λόγῳ Κρατῶν, ὁ ὁποῖος θὰ ἐπιλεγῇται ἐκ τοῦ καταλόγου.

Τὸ Κράτος ἢ τὰ Κράτη τὰ ἀποτελοῦντα τὸ ἕτερον μέρος τῆς διαφορᾶς θὰ διορίζουν κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δύο συμβιβαστάς. Οἱ τέσσαρες ἐπιλεγέντες ὑπὸ τῶν μερῶν συμβιβασταὶ θὰ διορίζωνται ἐντὸς ἐξήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς λαμβάνει τὴν παράκλησιν.

Οἱ τέσσαρες συμβιβασταὶ ἐντὸς ἐξήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ τελευταίου ἐκ τῶν διορισμῶν αὐτῶν θὰ προβαίνουν εἰς τὸν διορισμὸν ἐνὸς πέμπτου συμβιβαστοῦ ἐπιλεγομένου ἐκ τοῦ καταλόγου, ὁ ὁποῖος θὰ ἐκτελῇ καθήκοντα προέδρου.

Ἐὰν ὁ διορισμὸς τοῦ προέδρου ἢ οἰουδήποτε ἐκ τῶν λοιπῶν συμβιβαστῶν δὲν ἔχῃ πραγματοποιηθῇ ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω διὰ τὸν τοιοῦτον διορισμὸν τασσομένης προθεσμίας, οὗτος θὰ πραγματοποιηθῇ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως ἐντὸς ἐξήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκπνοῆς τῆς ἐν λόγῳ προθεσμίας.

Ο διορισμός προέδρου δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως εἴτε ἐκ τοῦ καταλόγου εἴτε ἐκ τῶν μελῶν τῆς Διεθνοῦς Νομικῆς Ἐπιτροπῆς. Οἰαδήποτε τῶν προθεσμιῶν ἐντὸς τῶν ὁποίων δεόν νὰ πραγματοποιηθοῦν οἱ διορισμοὶ δύναται νὰ παραταθῇ κατόπιν συμφωνίας μεταξὺ τῶν μερῶν τῆς διαφορᾶς.

Οἰαδήποτε κενουμένη θέσις θὰ πληροῦται κατὰ τὸν προβλεπόμενον διὰ τὸν ἀρχικὸν διορισμὸν τρόπον.

3. Ἡ Συμβιβαστικὴ Ἐπιτροπὴ καθορίζει τὴν οἰκείαν αὐτῆς διαδικασίαν. Ἡ Ἐπιτροπὴ, τῇ συγκαταθέσει τῶν μερῶν τῆς διαφορᾶς, δύναται νὰ καλέσῃ οἰονδήποτε μέρος τῆς συνθήκης ὅπως ὑποβάλῃ πρὸς αὐτὴν τὰς ἀπόψεις του προφορικῶς ἢ ἐγγράφως. Αἱ ἀποφάσεις καὶ συστάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς λαμβάνονται διὰ τῆς πλειοψηφίας τῶν πέντε μελῶν αὐτῆς.

4. Ἡ Ἐπιτροπὴ δύναται νὰ ἐπισύρῃ τὴν προσοχὴν τῶν μερῶν τῆς διαφορᾶς ἐφ' οἷονδήποτε μέτρων τὰ ὁποῖα θὰ ἠδύναντο νὰ διευκολύνουν ἓνα φιλικὸν διακανονισμὸν.

5. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀκροᾶται τῶν μερῶν, ἐξετάζει τὰ αἰτήματα καὶ τὰς ἐνστάσεις καὶ ποιεῖται προτάσεις πρὸς τὰ μέρη πρὸς τὸν σκοπὸν ἐπιτεύξεως φιλικοῦ διακανονισμοῦ τῆς διαφορᾶς.

6. Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ συντάσῃ ἑκθεσιν ἐντὸς δώδεκα μηνῶν ἀπὸ τῆς συστάσεώς της. Αὕτη θέλει κατατίθεται παρὰ τῷ Γενικῷ Γραμματεῖ καὶ διαβιβάζεται πρὸς τὰ μέρη τῆς διαφορᾶς. Ἡ ἑκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς περιλαμβανομένῳ οἰονδήποτε ἐν αὐτῇ διατυπωμένου συμπεράσματος ἐν σχέσει πρὸς γεγονότα ἢ νομικὰ ζητήματα, δὲν εἶναι δεσμευτικὴ ἐπὶ τῶν μερῶν καὶ δὲν φέρει οἰονδήποτε ἕτερον χαρακτῆρα εἰμὴ συστάσεων ὑποβαλλομένων διὰ νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τῶν μερῶν καὶ διὰ νὰ διευκολύνουν φιλικὸν τινα διακανονισμὸν τῆς διαφορᾶς.

7. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς θὰ παρέχῃ πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν τοιαύτην βοήθειαν καὶ διευκολύνσεις οἷας αὕτη ἠθέλῃ ζητήσῃ. Αἱ δαπάναι τῆς Ἐπιτροπῆς καταβάλλονται ὑπὸ τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν.